

LA VEU

DEL

SILENCI

H. P. Blavatsky

“LA VEU DEL SILENCI”

PREFACI

Les següents pàgines s'han triat del **Llibre dels Preceptes d'or**, una de les obres que figuren en mans dels Estudiants de Misticisme a Orient. El seu coneixement es obligat en aquella escola, llurs ensenyaments son admesos per gran numero de teòsofs. Axis es que, com molts d'aquests preceptes els sé de memòria, la seva traducció ha estat per a mi un treball relativament fàcil.

Es ben sabut que, a la Índia, els mètodes de desenvolupament psíquic varien segons els **Gurus** (preceptors o mestres), no sols pel fet de pertànyer a diverses escoles filosòfiques, d'elles s'en compten sis, sinó també perquè cada **Gurú** té el seu propi sistema que, en general manté molt en secret. Però, més enllà dels Himalayas, el mètode seguit per les Escoles esotèriques no varien, a menys que el **Gurú** sigui un simple Lama de coneixements poc més que els d'aquells a qui ensenya.

L'obra a la que pertanyen els fragments que aquí tradueixo, forma part d'aquella mateixa sèrie de la qual han estat trets les estances del **Llibre de Dzyan**, en les que es fonamenta **La Doctrina Secreta**. El **Llibre dels Preceptes d'Or** reclama el mateix origen que la gran obra mística anomenada **Paramârtha**, que segons ens diu la llegenda de **Nâgârjuna**, fou donada al gran **Arhat** pels **Nâgas** o “serpents” (títol que es donava als antics iniciats). Tot i axis les seves màximes i les seves idees, encara que nobles i originals, trobant-se amb freqüència sota formes diverses en les obres sànsrites, tal com el **Dnyaneshawari**, soperbi tractat místic en el que Krishna descriu a Arjuna amb brillants colors la condició d'un Iogui plenament il·luminat; i també en certs **Upanishads**. Això es molt natural, donat que, si no tots, la immensa majoria dels gran **Arhats**, els primers deixebles de Gautama Buddha, eren indis i aris, i no mongols, especialment aquells que varen emigrar al Tibet. Les obres deixades només per **Aryâsanga** son molt nombroses.

Els **Preceptes** originals estan gravats en unes plaques primes quadrangulars, moltes de les còpies ho estan en discs. Llurs discs o plaques es guarden generalment en els altars dels temples annexes als centres on es trobaven establertes les escoles anomenades “contemplatives” o **Mahâyânas** (Yohâchârya). Estan escrites de diferents maneres, algunes vegades en tibetà, però principalment en caràcters ideogràfics.

La llengua sacerdotal (**Senzar**), edemes de tenir alfabet propi, pot ser expressada per mitjà de diferents sistemes d'escriptura xifrada, llurs caràcters participen més de la naturalesa del ideograma que pas las síl·labes.

Un altre mètode, (**lug**, en tibetà) consisteix en servir-se dels números i dels colors, cadascun correspon a una lletra de l'alfabet tibetà (que consta de trenta lletres simples y seixanta quatre de compostes), formen així un alfabet criptogràfic complet).

Quan es fan servir els signes ideogràfics, hi ha una manera definida de llegir el text, doncs el cas dels símbols i signes usats en astrologia –això vol dir, els dotze animals del Zodíac, i els set colors primaris, cadascun d'ells triple en gradació o matís, es a dir: clar, primari i fosc—representen les trenta tres lletres de “alfabet simple, en lloc de paraules i frases. Perquè aquest mètode, els dotze “animals” repetits cinc vegades i associats amb els cinc elements i els set colors, proposen un alfabet complet, es compona de seixanta lletres sagrades i dotze signes. Un signe col·locat al començament del text determina si el lector te que desxifrar segons els sistema indi, en el que cada paraula es simplement una adaptació sànscrita, o que té que fer-ho d'acord al principi

xinès de llegir els signes ideogràfics. El Mètode més fàcil, es sens dubte, aquell que permet al lector no fer servir cap llengua especial, o que faci servir la que més li plagui, doncs els signes i símbols eren, com les xifres nùmeros aràbics, propietat comú i internacional entre els mateixos iniciats i els seus deixebles. La mateixa curiositat es la característica d'una de les formes d'escriptura xinesa, que pot ser llegida amb la mateixa facilitat per qualsevol que conegués els caràcters; per exemple, un japonès pot llegir-la en la seva pròpia llengua tan fàcilment com un xinès la seva.

El Llibre dels Preceptes d'Or —alguns d'ells son pre-bùdhics, mentre que altres pertanyen a una època posterior—el seu contingut es de uns noranta petits tractats diferents. D'aquests vaig aprendre, fa anys, trenta nou de memòria. Per traduir la resta, tindria que recórrer a un munt de notes dispersades entre papers i quaderns d'apunts col·leccionats en els darrers vint anys i que mai s'han posat ordre, son molt nombrosos perquè la tasca sigues fàcil. Per altra banda, tampoc podrien ser traduïts tots ells i presentats a un món on sobra l'egoisme i decantats vers als objectes dels sentits, per restar disposats per rebre en el seu veritable esperit una moral tan sublim. Doncs a no ser que l'home persevereri formalment en entestar-se en assolir el coneixement de sí mateix, mai parará atenció complaent oïda a reflexions i ensenyaments de tal naturalesa.

I malgrat això, semblant ètica omple volums i més volums en la literatura oriental, molt especialment en els **Upanishads**. “Mata tot desig de vida”, diu Krishna a Arjuna. Tal desig radica tan sols en el cos, el vehicle del **Jo** encarnat no en el **JO**, que es “etern, indestructible, que ni mata ni es matat”, (**Katha Upanishad**). “Mata la sensació”, ensenya el **Sutta Nipâta**; “considera iguals el plaer i el dolor, el guany i la pèrdua, la victòria i la derrota”. A demés: busca el teu refugi només en lo etern”, (**Ídem**) “destrueix el sentiments de Separativitat”, repeteix Krishna en totes les formes. “La ment (**Manas**) que es lliura als errants sentits, deixa a l'ànima (**Buddhi**) tant desvalguda com la barqueta que es arrabassada per l'huracà damunt de les ones”. (**Bhagavad Gîtâ, II, 67**).

Per tant, s'ha considerat més adient fer-ne una tria de seny tant sols d'aquells tractats que son més profitosos per els pocs místics veritables de la Societat Teosòfica, i que amb tota seguretat respondran a llurs necessitats. Aquests son els únics que apreciaran aquelles paraules de Krishna-Christos, el Jo Superior:

“Els savis que no s'afligeixen ni per als vius ni per els morts, Mai he deixat d'existir jo, ni tu, ni cap d'aquests cabdills, ni tampoc deixarà d'existir en el avenir cap de nosaltres”. (**Bhagavad Gîtâ, II, 67**).

En aquesta traducció mi he esmerçat tot el possible per conservar la bellesa del llenguatge i les imatges que caracteritza l'original. Fins quin punt ha estat coronat l'èxit dels meus esforços, el lector es qui ho ha de jutjar.

H.P.B.

DEDICAT ALS POCS

FRAGMENT PRIMER

LA VEU DEL SILENCI

Les presents instruccions son per aquells que ignoren els perills dels **IDDHI** ¹ inferiors.

Aquell que pretengui escoltar la veu del **Nâdâ** ² “el Só insonor”, i comprendre-la, ha de assabentar-se de la naturalesa del **Dhâranâ** ³

Havent-se tornat indiferent als objectes de percepció el deixeble ha d’anar a buscar al **Raja**, (rei) dels sentits, al Productor del pensament, aquell que desperta l’il.lusió.

La Ment es el gran destructor de lo Real.

Destrueixi el deixeble al Destructor.

Perquè:

¹ La paraula pali **Iddhi** es sinónima de la veu sànskrita **Siddhis**, o facultats psíquiques, els poders anormals de l’home. Hi ha dues classes de **Siddhis**. Un grup d’ells compren les energías psíquiques i mentals inferiors, grolleres; l’altre requereix la més elevada educació dels poders espirituals. Diu Krishna en el **Shîmad Bhagavad**: “Aquell que viu consagrat a la practica de la **Yoga**, que ha subjugat els seus sentits i ha concentrat la seva ment en mí (Krishna), es un yogui a qui tots els **Siddhis** estan a punt per servir”.

² La “Veu insonora” o la “Veu del Silenci”. Literalment, potser hauria de llegir-se: ”Veu en el **Só espiritual**”, essent **Nâdâ** el terme equivalent en sànskrit a la paraula Sanzar.

³ **Dhâranâ**, la intensa i perfecta concentració de la ment vers algun objecte intern, acompanyada de una complerta abstracció de totes les coses pertanyent al univers exterior o al món dels sentits.

Quan la seva pròpia forma li sembli il·lusòria, com el despertar, totes les formes que en el somni veu.

Quan ell hagi deixat d'escoltar els molts sons, llavors podrà discernir a **L'U**, al só intern que mata a l'extern.

Aleshores, únicament, i no pas abans, abandonarà la regió de **Asat**, lo fals, per entrar en el regne de **Sat**, lo veritable.

Abans que l'ànima pugui veure, te que haver-se assolit l'Harmonia interior, i els ulls carnals han d'estar engegats a tota il·lusió.

Abans que l'ànima pugui oir, es menester que l'imatge (home) es torni tan sorda amb tant als bramuls com als xiuxiueigs; als brams dels elefants enfurismats, com el xiular argentí de la daurada mosca de foc.

Abans que l'ànima sigui capaç de comprendre i recordar, ha d'estar unida com el Parlant silenciós, de la mateixa manera que la forma en la que es emmotllada l'argila, ho està al principi en la ment del terrissaire.

Perquè llavors l'ànima sentirà i recordarà.

I llavors a l'oïda interna parlarà

LA VEU DEL SILENCI

I dirà:

Si la teva ànima somriu mentre es banya en la llum del Sol de la teva vida; si canta la teva ànima dintre de la seva crisàlide de carn i matèria; si plora en el seu castell d'il·lusions; si pugna per trencar el fil argentí que l'uneix al MESTRE⁴ sàpiga, deixeble, que la teva ànima es de la terra.

Quan la teva ànima en poncella **5** fa cas al brogit mundanal; quan respon a la rogent veu de la Gran Il·lusió **6**; quan temerosa a la vista de les llàgrimes ardents de dolor, i ensordida pels crits de desolació, es refugia la teva ànima, a la manera de una tortuga cautelosa, dintre de la closca de la PERSONALITAT, sàpiga deixeble, que la teva ànima es l'altar indigne del seu "Déu" silenciós.

⁴ "Gran Mestre" es l'expressió que fan servir els **lanús** o **chelas** per indicar el "Jo superior" de un. Es l'equivalent de Avalôkitêshvara, i el mateix que **Adi-Buddha** dels ocultistes budistes, l'ÂTMAN, el "Jo" (el Jo superior) dels brahmines, y el CHRISTOS dels antics gnòstics.

5 Ànima es fa servir aquí per expressar el **Jo humà** o **Manas**, al qual si fa referència en la nostra divisió septenària oculta, amb el nom de “Ànima humana” (veieu **La Doctrina Secreta**) per diferenciar-la de les Animes espiritual i animal.

Quan, ja més enfortida, la teva ànima llisca des de el seu segur refugi, i arrancant-se del tabernacle protector, estén el seu fil de plata i es llença endavant; quan en la contemplació de la seva imatge en les onada de l’Espai, murmura: “Aquest soc jo”, declara, deixeble, que la teva ànima esta presonera en les xarxes de la il·lusió **7**.

Aquesta terra, deixeble, es l’Estada de dolor, a on hi ha col·locats al llarg del Camí, de proves tremendes, diferents llaços per atrapar al teu JO, enganyat amb l’il·lusio anomenada “Gran Heretgia” **8**.

6 “Gran Il·lusió” (**Mahâ-Mâyâ**), l’univers objectiu.

7 L’il·lusio de la personalitat (**Sakkâyadithi**), l’errònia idea de que “jo soc jo”, un home o dona de tal o qual nom, una entitat independent, en lloc de ser una part inseparable del Tot.

8 **Attavâda**, l’heretgia de creure’s en que l’ànima, o millor dit en la Separativitat de l’**Ànima** o **Jo**, de l’únic jo, universal i infinit.

Aquesta terra, oh ignorant deixeble, no es sinó l’ombrívola estança per la qual s’en va cap al crepuscle anterior a la vall de la llum veritable; llum que cap vent pot extingir; llum que crema sense ble ni combustible.

Diu la gran Llei: “Per arribar a ser coneixedor del JO SENCER **9** primerament ha de ser coneixedor del jo”. Per aconseguir el coneixement de tal jo, tens que abandonar al Jo al No-Jo, el Ser al No-Ser, i llavors podràs tu reposar entre les ales de la GRAN AU **10**. Si, dolç es el repòs entre les ales d’allò que no ha nascut ni mor, ans bé, es l’AUM a traves de les eternitats. **11**

Puja a L’Au de Vida, si pretens saber **12**.

9 El **Tatwagnyani** es el “coneixedor” o discerniment dels principis de la naturalesa i de l’home; i l’**Atmagnyani** es el coneixedor de l’**ÂTMÂN** o el JO ÚNIC universal, l’**Ànima** del món o Esperit de l’univers.

10 **Kâla Hamsa**, “l’Au o Cigne” (Veieu les notes 12 i 16 de les pàgines següents).Diu el **Nada-Bindu Unapnishad (Rig Veda)**, traduït per la Societat Teosòfica de Kumbakonam: “La síl·laba A es considera que es l’ala dreta (de l’au Hamsa); U, l’esquerra; M, la cua, i de **Ardha matra** (mig metre) es diu que es el cap”.

11 L’Eternitat, entre els orientals, te un significat totalment diferent del que te entre nosaltres. En general s’aplica als Cent anys o “Edat de Brahmâ, a la durada de un **Mahâ-Kalpa**, o sigui un període de 311.040.000.000.000 d’anys.

12 Diu el **Nada-Bindu** citat abans: “El Iogui que cavalca en el Hamsa (això es, contempla l’AUM), no es afectat per les influències kàrmiques o crols (mesura índia) de pecats.”

Abandona la vida, si vols viure **13**

Tres vestíbuls, oh fatigat peregrí, condueixen al cap de vall dels feixucs treballs.
Tres vestíbuls, oh vencedor de Mara, et conduiran per tres diversos estats **14** al quart **15**,
i des d’allí cap als set móns **16**, als móns de l’Etern Repòs.

Si vols saber els seus noms, escolta i recorda:

El nom del primer Vestíbul es **Ignorància (Avidyâ)**.

Es el Vestíbul a on tu vas veure la llum, a on vius i a on moriràs **17**

13 Abandona la vida de la **personalitat física** , si vols viure en esperit.

14 Els tres estats de consciència, que son **Jagrat**, l’estat de vigília; **Swapna**, el de la son; i **Sushupti**, el de la son profunda. Aquestes tres condicions del Iogui condueixen a la quarta, **Turya**. Vegis la nota següent).

15 **Turya**, l’estat que excedeix al de la son sense insomnis, el superior de tots, un estat de elevada consciència, espiritual.

16 Alguns místics sànscrits fixen set plans d’existència, les set **lokas** o móns espirituals, dintre del cos de **Kâla Hamsa**, el Cigne fora del Temps i de l’Espai, convertible en el Cigne en el Temps, quan es converteix en Brahmâ en lloc de Brahma (neutre).

17 El mon fenomenal dels sentits i de la consciència terrestre, solament.

El nom del segon es Vestíbul de la **Instrucció** **18**. Allà trobarà la teva ànima les flors de vida, però sota de cada flor una serp enroscada **19**.

El nom del tercer Vestíbul es **Saviesa**, més enllà del qual s’extenen les aigües sense voreres de AKSHARA, la font inesgotable de Omnisciència- **20**

Si vols creuar segur el primer Vestíbul, fes que la teva ment no prengui per la Llum del Sol de Vida els focs de concupiscència que allà cremen.

Si pretens creuar sa i estalvi el segon, no t'aturis a ensumar el perfum ensopidor de les seves flors. Si et vols alliberar de les cadenes kàrmiques, no busquis al teu **Gurú** en aquelles “mayàviques” regions.

Els SAVIS no es paren mai en els jardins d'esplai dels sentits.

18 L'Estança de l'Instrucció **probatòria**.

19 La regió astral, el món psíquic de percepcions suprasensibles i de visions enganyoses --el món dels mèdiums. Es la gran “Serp Astral” de Eliphas Levi. Cap flor collida en aquelles regions no s'ha endut mai a la terra sense la seva serp entortolligada al voltant del seu tronc. Es el món de la **Gran Il·lusió**.

20 La regió de la plena Consciència espiritual, més enllà de la qual no existeix ja cap perill per aquell que l'assolit.

Els SAVIS no escolten pas les afalagadores veus de l'il.lusiò.

Aquell que t'ha de donar el naixement **21**, busca'l en l'Estança de la Saviesa, l'Estança que està situada més enllà, a on son desconegudes totes les ombres i a on la llum de la veritat brilla amb glòria immarcesible.

Allò que es increat resideix en tu, deixeble, com resideix en aquella Estança. Si vols arribar a ell i fondre's els dos en un, t'has de desempallegar de les negre vestimentes de l'il.lusiò. Fes callar la veu de la carn, no permetis que cap imatge dels sentits s'immisceixi entre la seva llum i la teva, per que axis les dues es puguin confondre en una. I tan aviat que t'hagis persuadit del teu propi **Agyana 22**, fuig de l'Estança de l'Instrucció. Aquesta Estança, tant perillosa en la seva traïdora bellesa, que es necessari només per la teva prova. Compte, lanú, no sigui que, enlluernat per la resplendor il·lusòria, s'aturi la teva ànima, i es quedés presonera de la llum encisadora.

Aquesta llum radiant emana de la joia del Gran Enganyador (**Mâra**)**23**; encisa els sentits, cega la ment i converteix al incaut en un naufrag desvalgut.

21 L'iniciat que, per mitjà del saber que li comunica, condueix al deixeble, al seu segon naixement o espiritual, es anomenat el **Pare, Gurú** o **Mestre**.

22 **Agyana** es l'ignorància o no-saviesa, el contrari del coneixement (**gnyana**).

23 **Mâra**, en les religions esotèriques, es un dimoni, un **Asura**, però en la filosofia esotèrica es la temptació personificada per els vicis dels homes i traduïda literalment la paraula, vol dir “allò que mata” a l'ànima. Es representa com un Rei (Rei dels Mârâs), amb una corona, en la qual brilla un joiell amb un resplendor tal que encega a quants la miren, figurant, naturalment, aquesta brillantor la fascinació produïda per el vici sobre certes naturaleses.

La petita papallona, atreta per la enlluernadora llum de la teva llàntia de nit, esta condemnada a morir en l'oli viscos. L'ànima imprudent que deixa de lluitar agafada en el dimoni burlesc de l'il·lusió, tornarà a la terra com esclava de **Mâra**.

Contempla les legions d'ànimes. Mira com es llencen damunt del mar enfurismat de la vida humana, i com exhaustes, perdent sang, amb les ales trencades, cauen una darrera l'altra en les ones enfurismades. Sotragades pels huracans, empaitades pel vent furiós, s'estimben en el primer gran vèrtex..

Si des de l'Estança de la Saviesa pretens passar a la Vall de Benaventurança, tanca per complert els teus sentits, deixeble, a la gran i espantosa heretgia de la Separativitat que t'allunya dels demés.

No permetis que tu “nascut del Cel”, immers en el mar de **Mâyâ**, es desprengui del Pare Universal (ÀNIMA), abans deixa que l'igni Poder **25** es retiri al recinte intern, la cambra del cor **26** i estada de la Mare del Món **27** .

A les hores, des de el cor aquell Poder pujarà a la regió sisena mitja, el lloc situat entre els ulls, quan es tornarà en l'alè de l'ÀNIMA UNA, la veu que tot ho omple, la veu del teu Mestre.

Només llavors tu podràs convertir-te en el “Passejant del Cel” **28** , que amb la seva planta llisca les aures damunt les ones, sense que al seu pas els peus toquin les aigües.

Abans que puguis posar el peu en l'esglaó superior de l'escala, l'escala dels místics sons, tens que sentir la veu del teu DÉU intern **29** de set maneres diferents.

24 Il·lusió.

25 L'igni Poder es la **Kundalini** Vegis les notes **27** d'aquesta pàgina, i **35** de la pàgina 11).

26 La cambra interna del Cor, anomenada en sànscrit Brahmapoori.

27 “Poder” i “Mare del Món” son noms donats a la **Kundalini**, un dels místics “Poders del Iogui”. Es el **Buddhi** considerat com principi actiu en lloc de passiu, com es generalment quan els considera com un simple vehicle o estoig de l'Esperit Suprem, **ÂTMÂ**. Es una força electro-espiritual, una potència creadora, que un cop es desperta la seva activitat, pot matar tan fàcilment com també pot crear.

28 **Keshara**, o “passejant del cel” o “el qui va al cel”. Segons s'exposa en el 6é Adhyâya del rei dels tractats místics, el **Dhyaneswari**, el cos del Iogui, es torna com **format d'aire**; com “una boira de la qual han sorgit membres”, després de lo qual “ell (el Iogui) veu les coses existents més enllà dels mars i dels estels; sent i compren el llenguatge dels **Devas** (déus), i percebre el que passa en la ment de la formiga”.

Com la melosa veu del rossinyol entonant un cant de comiat de la seva companya, es el primer.

Percebies el segon a la manera del só d'un címbal argentí dels Dhyânîs, despertant les estrelles gusporejant.

Sona el següent com el plany melodiós de l'esperit de l'oceà empresonat dins de la seva closca.

I aquest va seguit del cant de la Vîná **30**.

El cinquè, a manera de flauta de bambú, sona vibrant en la teva oïda

I després es converteix en só de trompeta.

L'últim vibra com el sord retronar d'una boira tempestuosa.

El setè absorbeix tots els demés sons. Aquests s'extingeixen, i no se els torna a sentir més.

Quan els sis **31** han sigut morts i abandonats als peus del Mestre, llavors el deixeble esta sumit en L'U **32**, es converteix en aquest U, i en ell viu.

Abans d'entrar en aquell camí, has de destruir el teu cos lunar **33**, esporgar el teu cos mental **34** i purificar el teu cor.

Les aigües pures d'eterna vida, clares i cristal·lines, no poden barrejar-se amb els torrents fangosos del tempestuós monsó.

La gota de la rosada celeste que acaronada pel primer raig de sol matinal, brilla en el sí del lotus, un cop caigut a terra, es torna fang; mira: la perla es ara una partícula de llot.

29 El Jo Superior.

30 La Vîná es un instrument de corda indi, semblant al llaut.

31 Els sis Principis que constitueixen a l'home; s'esmenta quan la personalitat inferior es anorreada, i la individualitat interna es suma i es perd en el Setè, o sigui, l'Esperit (ÂTMÂN).

32 El deixeble s'unifica amb Brahmâ o l'ÂTMÂN.

33 La forma astral produïda per el principi **Kàmic**, el **Kâma rûpa**, o **cos del desig**.

34 **Mânasa rûpa**. Axis com el **Kâma rûpa** es refereix al jo astral, o personal, el **Mânasa rûpa** es relaciona amb la individualitat o Jo que reencarna, llur consciència en el nostre pla, o sigui el **Manas inferior**, té que ser paralitzada.

Lluita amb els teus pensaments impurs abans de que ells et dominin. Tracta'ls com pretenen ells tractar-te a tu, perquè, si fent ús de la tolerància vers a ells, arrelen i creixen, sàpigues bé, aquests pensaments et subjugaran i mataran. Compte, deixeble, no permetis que ni tan sols l'ombra d'ells s'apropin a tu. Perquè creixeran, augmentaran en magnitud i poder, i llavors aquesta cosa de tenebres absorbirà el teu ésser abans que et donis compte de la presencia del monstre negre i abominable.

Abans que el “místic Poder” **35** pugui fer de tu un déu, oh **Ianú**, has d’haver adquirit la facultat de destruir a voluntat la teva forma lunar .

El Jo material i el Jo espiritual mai poden restar junts. Un dels dos té que desaparèixer: no hi ha lloc per ambdós.

Abans que la ment de la teva ànima pugui comprendre, el capoll de la personalitat ha de ser esclafat, i el cuc del sensualisme ha de ser aniquilat, sense resurrecció probable.

35 Kundalinî, el “poder serpenti” o foc místic. S’anomena poder “serpenti” o anular, per la raó de la seva manera d’obrar o del seu progrés en espiral, en el cos de l’asceta que desenvolupa en sí mateix el dit poder. Es una força elèctrica, ígnia, oculta o **Fohàtica**, la gran energia primordial, que existeix en el fons de tota matèria orgànica i inorgànica.

No pots recórrer el Camí abans que tu et converteixis en el Camí mateix. **36**.

36 Aquest Camí es troba esmentat en tots els treballs místics. Com diu Krishna en el **Dhyaneswari**: “Quan aquest Camí es percebut..., ja parteixi un cap a las magnificències de l’Orient, **sense moure’s**, o tu que agafes l’arc, **està el viatger en aquest camí**. En aquest Camí, a qualsevol lloc a on hom vol anar, aquell lloc es converteix en el seu propi jo d’un mateix”. “Tu ets el Camí, se li diu a l’adepte **guru**, i aquest darrer ho diu al deixeble després de l’iniciació”. “Jo sóc el camí i la vida”, diu un altre **Mestre**.

Fes que la teva ànima faci cas a tot crit de dolor, de la mateixa manera que descobreix el seu cor el lotus per absorbir els raigs del sol matiner.

No permetis que el sol ardent assequi una sola llàgrima de dolor abans que tu l’hagués assecat en el ull del qui sofreix.

Però deixa que les ardents llàgrimes humanes caiguin una per una en el teu cor, i que en ell romanguin sense assecar-les, fins que s’hagi esvaït el dolor que les va causar.

Aquestes llàgrimes, oh tu de cor compassiu, son els rierols que reguen els camps de caritat immortal. En aquesta terra es on creix la flor se mitja nit, la flor de Buddha **37**, més difícil de trobar i més rar de veure que la flor de l’arbre Vogay. És la llavor que lliura del renaixement. Posa a l’**Arhat** **38** a cobert de tota lluita i concupiscència, i el guia a través de les regions del Ser a la pau i beatitud conegudes solament en la regió del Silenci i del No-Ser.

Mata el desig; però si el mates, vigila atentament, no sigui que d’entre els morts s’aixequi de nou.

Mata l'amor a la vida, però si mates el **tanha** 39 ,procura que no sigui per la set de vida eterna, sinó per substituir lo passatger per lo perdurable.

Res desitgis. No t'irritis contra el **Karma** 40 ni contra les lleis immutables de la Natura. Lluita tant sols contra lo personal, lo transitori, efímer i mortal.

37 L'adepta, "la flor de **Bôdhisattva**".

38 Iniciat de grau superior.

39 **Tanha**, "la voluntat de viure", el temor a la mort i l'amor a la vida, la força o energia que es causa dels renaixements.

40 **Karma**. La llei de causa i efecte de causalitat ètica, que dona a cadascú allò que es mereix, tant per les seves bones com per les seves males accions (llei de Retribució).

Ajuda a la Natura i amb ella treballa, i la Natura et considerarà com a un dels seus creadors i et rendirà obediència.

I davant teu s'obrirà de bat a bat les portes dels seus recintes secrets, i posarà de manifest davant dels teus ulls els tresors ocults en les profunditats mateixes del seu sí pur i virginal. No contaminats per la mà de la matèria, mostra ella els seus tresors solament a l'ull de l'Esperit, ull que mai es tanca, i per el qual no hi ha cap vel en tots els seus regnes.

Llavors t'indicarà els mitjans i el camí, la porta primera i la segona i la tercera, fins a la mateixa setena. I llavors et mostrarà la meta, més enllà de la qual hi ha, banyades en la llum del sol de l'Esperit, glòries inefables, solament visibles per els ulls de l'ànima.

Només existeix una drecera que condueixi al camí; només al cap de vall d'ella pot sentir-se la "Veu del Silenci". L'escala per la qual ascendeix el candidat està formada per esglaons de sofriment i de dolor: aquests només poden ser callats per la veu de la virtut. ¡Ai de tu, deixeble, si queda només un sol vici que no hakis deixat enrera! Perquè llavors l'escala cedirà sota las teves plantes; i et precipitarà: la seva base descansa en el profund fangar dels teus pecats i defectes, i abans que et puguis aventurar a creuar aquest ample abisme de matèria, tens que rentar els teus peus en les aigües de la Renunciació. Sigues previngut, no sigui que posis el peu encara tacat en l'esglaió inferior de l'escala. ¡Ai d'aquell que s'atreveixi a embrutar amb els seus peus enfangats tant sols un esglaió! El llot immund i enganxós s'assecarà, es farà tenaç, enganxarà els teus peus en aquell lloc, i com l'ocell atrapat en la lliga del caçador astut, quedarà impossibilitat per un nou progrés. Els seus vicis prendran forma, i l'arrossegaran cap al fons. Els seus pecats aixecaran la veu, semblant a la rialla i al plany del xacal després de la posta de sol; els seus pensaments es convertiran en un exercit, i se l'enduran darrera seu com un esclau.

Mata els teus desigs, **lanú**; reduceix els teus vicis a la impotència, abans de donar el primer pas en el solemne viatge.

Ofega els teus pecats, callant-los per sempre, abans d'alçar un peu per pujar l'escala.

Aquieta els teus pensaments i fixa tota l'atenció en el teu Mestre, a qui encara no veus, però a qui tu sents.

Fon els teus sentits en un de sol, si vols estar segur contra l'enemic. Per mitjà d'aquest sentit únic, que resta ocult en la concavitat del teu cervell, és com es pot mostrar davant els engegats ulls de la teva ànima l'escarpat camí que et condueix cap al teu Mestre.

Llarg i penós es el camí que tens davant teu, deixeble. Un sol pensament **41** sobre el passat que deixares darrera teu, t'arrossegà cap al fons, i tindràs que emprendre de nou la pujada.

Mata en tu mateix tot record de passades experiències. No miris enrera, o estaràs perdut.

No creguis pas que pots extirpar la concupiscència satisfent-la o saciant-la, això es un abominació inspirada per **Mâra**. Alimentar el vici és com es desenvolupa i agafa força, a la manera del cuc que s'enceba en el cor de la flor.

La rosa s'ha de convertir novament en capoll nascut de la seva tija generadora, abans que el paràsit haguí rosegat el seu cor i xuclat la saba vital

L'arbre d'or produeix les gemmes precioses abans que la tempesta hagi malmès el seu tronc.

<p>41 Es refereix al desig de repetir els actes i sensacions que han sigut ja viscuts i dels que s'han fet experiència.-(N. De l'E.)</p>

El deixeble ha de recobrar l'estat infantil que va perdre, abans que el só primer pugui ferir la seva oïda.

La llum del Mestre U, la llum àurea inextingible de l'Esperit, llença des el principi mateix els seus raigs refulgents sobre el seu deixeble. Els seus raigs passant a través de les denses i fosques boires de la matèria.

Ara aquí, ara allà, aquests raigs la il·luminen, de la mateixa manera que a través de l'espès fullatge de la selva els raigs del sol il·luminen la terra. Però, a menys de ser passiva la carn, fred el cap, i l'ànima tant ferma i pura com l'enlluernador diamant, les seves radiacions no arribaran a la **cambrà** **42**, els seus raigs no escalfaran el cor, ni els místics sons de les altituds Akashicas **43** arribaran a l'oïda del deixeble, malgrat tot el seu entusiasme, en el grau inicial.

A menys d'oïr, tu no pots veure.

A menys de veure, tu no pots oir. Oir y veure: heus aquí el segon grau.

.....

42 La cambra interna del cor.

43 Aquests místics sons, o sigui, la melodia que sent l'asceta als començaments del seu cicle de meditació, son anomenats **Anâ-had-shabd** per els Ioguis.

Quan el deixeble veu i sent, i quan olora i assaboreix tenint els ulls clucs, l'oïda, la boca i el nas; quan els quatre sentits es confonen i estan a punt per passar al cinquè, al tacte intern, llavors ha passat ell al grau quart.

I en el cinquè, oh matador dels teus pensaments, tots aquests tenen que ser morts de nou sense cap mena d'esperança de reanimació 44.

Aparta la teva ment de tots els objectes externs, de tota visió exterior. Aparta les imatges internes, no sigui que projectin una negra ombra en la llum de la teva ànima.

Tu estàs ara en el **DHÂRANÂ** 45, el grau sisè.

Un cop hagi passat al setè, oh tu venturós, ja no veuràs mai més el Tres sagrat 46, perquè tu mateix t'hauràs convertit en l'esmentat Tres. Tu mateix i la ment, com bessons en una línia, i l'estrella, que es la teva fita, cremarà sobre del teu cap 47. Els tres que habiten en la glòria i benaurança inefables han perdut ara els seus noms en el món de Mâyâ. S'han convertit en un estel únic, el foc que crema però que no consumeix, aquell foc que es **l'Upâdhi** 48 de la Flama.

44 Això significa que en el sisè grau de desenvolupament, i que en el sistema ocult es el **Dhâranâ**, cada sentit, com facultat individual, ha de ser "mort" (o paralytitzat) en aquest pla, passant al **Setè** sentit, el més espiritual, i sumint-se en ell.

45 Vegis nota 21.

46 Cada grau de desenvolupament està simbolitzat en el **Raja Ioga** per una figura geomètrica. La que es tracta aquí es el Triangle sagrat i antecedeix al **Dhâranâ**. El Δ es el signe dels **chelas** superiors, al pas que una altra mena de triangles es el dels grans Iniciats. És el símbol "I" que en parla el Buddha, emprat per ell com emblema de la forma encarnada del **Tathâgata** (Buddha) quan s'ha sostret als tres mètodes del **Prajnâ**. Una vegada superats els graus preliminars i inferiors, el deixeble ja no veu el Δ , sinó el ..., abreviatura del ..., el Septenari complert. No s'expressa aquí la seva vertadera forma, doncs casi amb tota seguretat, s'apoderarien d'ella alguns xerrameques, i la profanarien fent-la servir per finalitats il·lícites.

I això, oh Iogui afortunat, es el que els homes anomenen **Dhyâna** 49, el precursor directe del **Samâdhi** 50.

47 L'estrella que crema damunt del cap es "l'estrella de l'iniciació". El senyal de la casta dels Shaivas, o devots de la secta de Shiva, el gran patró de tots els Ioguis, es una marca negra rodona, símbol del Sol potser ara, però el de l'estrella de L'iniciació, en l'Ocultisme, en els temps llunyans.

48 La base (**Upâdhi**) de la "FLAMA", sempre inassequible, en tant que l'asceta es troba encara en aquesta vida.

49 **Dhyâna**, el penúltim grau en aquesta terra, **a menys que es converteixi en un Mahâtmâ complet. Conforme ja estat dit, en tal estat el Raja Iogui** roman encara espiritualment conscient del **Jo** i de l'operació del seus principis superiors. Un pas més, trobarà en el pla més enllà del Setè, o es quart, segons certes escoles. Aquestes darreres, després de la pràctica del **Pratyêhara** (procés d'educació preliminar que té per objecte dominar la ment i els pensaments d'hom), compten el **Dhâsenâ**, el **Dhyâna** i el **SAMÂDHI**, comprenen els tres sota el nom genèric de SANNYAMA.

50 El **Samâdhi** es l'estat en el qual l'asceta perd la consciència de cada individualitat, inclòs la seva pròpia. Ell es converteix en el TOT.

I ara el teu Jo es troba perdut en el Jo, tu mateix en TU MATEIX, submís en AQUELL JO del qual tu vas emanar primitivament.

On resta la teva individualitat, **lanú**? On està el lanú mateix? És la guspira perduda en el foc, la gota en l'oceà, el llamp sempre present convertit en la Radiació universal i eterna.

I ara, **lanú**, tu ets l'agent i el testimoni, el radiador i la radiació, la Llum en el Só i el Só en la Llum.

Ja coneixes els cinc obstacles, oh tu benaventurat. Tu ets el guanyador, el Mestre del sisè, l'expositor dels quatre modes de Veritat 51. La llum que damunt d'ells que es difon i irradia de tu mateix, oh tu, que vas ser deixeble i ets en l'actualitat Mestre.

I en quan a aquests modes de Veritat:

No has passat tu per el coneixement de tota misèria, la Veritat primera?

No has vençut al Rei dels Mârâs en Tsi, la porta de l'assemblea 52, la Veritat segona?

No has exterminat el pecat de la tercera porta, i adquirit la Veritat tercera?

No has entrat en el **Tao**, el "Camí" que condueix al coneixement 53, la Veritat quarta?

I ara reposa sota l'arbre **Bodhi**, que és la perfecció de tot coneixement: perquè, sàpigues, tu ets Mestre de **SAMÂDHI**, l'estat de visió perfecte.

¡Mira! Tu has arribat a ser la Llum, tu t'has convertit en el Só, tu ets el teu Mestre i el teu Déu. TU ets **TU MATEIX**, l'objecte de les teves investigacions,

51 Els “quatre modes de Veritat”, en el Budisme del Nord, son: **Ku**, “sofriment o misèria”; **Chi**, “el conjunt de temptacions”; **Mi**, “la seva destrucció”, i **Tao**, el “camí”. Els “cinc obstacles” son: el coneixement de la misèria, la veritat respecte a la fragilitat humana, els refrenaments penosos, i la absoluta necessitat d’arrencar-se a tots els llaços de la passió i encara dels desitjós. El “Camí de Salvació” es el darrer.

52 En el portal de “l’assemblea” està el Rei dels **Mârâs**, el **Mahà Mârâ**, intentant enlluernar al candidat amb el resplendor del seu “Joiell”.

53 Aquest es el quart “Camí” dels cinc camins del renaixement, que condueixen i empenyen d’un costat a l’altre a tots els éssers humans, portant-los a continuats estats de tristesa i alegria. Aquests “camins” no són més que subdivisions de L’únic, el Camí seguit per el **Karma**.

l’incessant **VEU** que ressona a través de les eternitats, lliure de canvis, exempt de pecat, els set sons en un de sol, la

LA VEU DEL SILENCI

OM TAT SAT

FRAGMENT SEGON

ELS DOS CAMINS

I ara, oh Mestre de Compassió, indica el camí als demés homes. Contempla a tots aquells que, demanant per ser admesos, esperant en la ignorància i en les tenebres veure oberta sobtadament la porta de la Llei suau.

La Veu dels candidats:

No ens revelaràs tu, Mestre de la teva pròpia clemència, la Doctrina del Cor? ¹ Refusaràs guiar els teus servents al Camí de la Alliberació?

¹ Les dues escoles de la doctrina del Buddha, la esotèrica i la exotèrica, son anomenades respectivament: Doctrina del “Cor” i Doctrina de “L’Ull”. Boddhidharma (un gran Arhat) les va anomenar en la Xina (des de on arribaren els noms al Tibet **Tsung-men** (escola esotèrica) i **Kiau-men** (escola exotèrica). La primera es anomenada així per la raó de ser els ensenyaments emanades del **cor** de Gautama Buddha; mentre que la Doctrina de “L’Ull” va ser obra del seu cap o cervell. La Doctrina del “Cor” s’anomena també “segell de veritat” o “veritable segell”, símbol que es troba encapçalant quasi totes les obres esotèriques.

Diu el Mestre:

Els Camins son dos; les Grans Perfeccions, tres; sis son les Virtuts que transformen al cos en l’Arbre del Coneixement.

Qui s’aproparà a ells?

Qui serà el primer que en ells entrarà?

Qui escoltarà primerament la doctrina dels dos Camins en un de sol, la veritat sense vel sobre el Cor Secret? ³ La Llei que, fugint de l’estudi, ensenya la Saviesa, revela una història d’angúnies.

¡Ah! ¡Trista cosa es que tots els homes posseeixin **Âlaya** ⁴, que siguin un amb la gran Ànima, i que, posseint-la, **Âlaya** els aprofiti tant poc!

2 “Arbre del coneixement” es un títol amb el qual els que segueixen el **Bodhidharma** (religió de la Saviesa” designen a aquells que han arribat a l'alçada del coneixement místic, això vol dir, els Adeptes **Nâgârjuna**, fundador de l'Escola Madhyamika, es deia “Arbre Drac”, per ser el Drac l'emblema de la Saviesa i del Coneixement. L'arbre es objecte de veneració perquè sota l'Arbre **Bodhi** (Saviesa) fou on Buddha va rebre el seu naixement i ‘il·luminació, predicà el seu primer sermó, i morí.

3 El “Cor Secret” es la doctrina esotèrica.

4 **Âlaya** es “L'ÀNIMA-MESTRE”, l'Ànima Universal o **Âtmân**, de la que cada home té en sí mateix un raig, amb el qual pot identificar-se i en el qual pot sumir-se.

Contempla com, a semblança de la lluna que es reflexa en les aigües tranquil·les, **Âlaya** es reflexa per lo petit i per lo gran, es reverbera en els àtoms mes diminuts, i malgrat tot, no assoleixen el cor de tots. ¡Ah!, que tant pocs homes s'aprofiten del do, de l'ina preciable benefici d'aprendre la veritat, d'assolir la veritable percepció de les coses existents, el coneixement del no existent.

Diu el Deixeble:

Oh, Mestre, què he de fer jo per assolir la Saviesa?

Oh, tu, savi, què faré per obtenir la perfecció?

Diu el Mestre:

Vés a cercar els Camins. Però, oh **lanú**, siguis net de cor abans d'emprendre el viatge. Abans de donar el primer pas, cal aprendre a discernir lo veritable de lo fals, lo sempre fugaç de lo sempitern. Aprendre, sobre tot, a distingir la Saviesa del Cap, de la Saviesa de l'Ànima; la doctrina de “l'Ull”, de la del “Cor”.

Veritablement, l'ignorància s'assembla a un vas tancat i sense aire; l'ànima es com un ocellet presoner en el seu interior. No refila ni pot moure una ploma, mut i abatut queda el cantant, i exhaust mor.

Però encara l'ignorància mateixa es preferible a la Saviesa del Cap, si aquesta no té la Saviesa de l'Ànima per il·luminar-la i dirigir-la.

Les llavors de Saviesa no poden germinar i desenvolupar-se en un espai sense aire. Per viure i recollir experiència, necessita la ment amplada i profunditat i finalitats que l'atreguin a l'Ànima Diamant 5. No cerquis tal finalitats en el regne de **Mâyâ**; remunta per damunt de les il·lusions, cerca a l'etern i immutable **Sat** 6, desconfiant de les falses suggestions de la fantasia.

Perquè la ment es semblant a un mirall; s'omple de pols mentre reflexa 7. Ha de menester de les suaus brises de la Saviesa de l'Ànima per que arravatin el pols de les nostres il·lusions. Procura, principiant, fondre la teva ment amb la teva Ànima.

5 "Ànima Diamant" (**Vajrasattva**), es un títol del Buddha Suprem, el "Senyor de tots els misteris", anomenat **Vajradhara** i **Adi-Buddha**.

6 SAT, l'única eterna i absoluta Realitat i Veritat, son il·lusió tot lo demás.

7 Aquest passatge es de la doctrina **Shin-Sien**, la qual ensenya que la ment humana es com un mirall que atrau i reflexa cada àtom de pols, i que ha de ser, igual que el mirall, vigilada i espolsada cada dia. **Shin-Sien** va ser el sisè Patriarca del Nord de la Xina, que va ensenyar la doctrina esotèrica de Bodhidharma.

Fuig de l'ignorància, fuig igualment de l'il·lusió. Aparta la teva faç de les decepcions mundanes; desconfia dels teus sentits, perquè son falsos. Però en lo interior del teu cos, en el sagrari de les teves sensacions, cerca en lo impersonal a "l'home etern" 8, i un cop que l'hagis trobat, mira cap dintre: ets Buddha 9.

Enretira't de l'aplaudiment, oh tu devot. L'aplaudiment condueix a l'engany propi. El teu cos no es el jo; el teu JO existeix per sí mateix independentment del cos, i no li afecten ni els elogis ni els vituperis.

La pròpia lloança, deixeble, es com una torre elevada, a la qual ha pujat un boig presumtuós, que roman allí en orgullosa soledat i inadvertit de tothom, excepte d'ell mateix.

El fals saber es rebutjat per el savi i escampat als vents per la bona Llei. La seva roda gira per a tots, així per l'humil com per el soperbi. La "Doctrina de l'Ull" es per la multitud, la "doctrina del Cor", es per els elegits. Els primers repeteixen amb orgull "Veieu, jo sé"; els darrers, aquells que humilment han recollit la collita diuen: "així ho he sentit jo" 11.

8 El Jo que es reencarna es anomenat per els Budistes del Nord "l'home veritable", que en unió amb el seu Jo superior, es converteix en Buddha.

9 Buddha, significa "Il·luminat".

10 El Budisme exotèric de les masses.(Veieu la nota 7 de la pàgina anterior)

"Gran Garbellador" es el nom de la "Doctrina del Cor", deixeble.

La roda de la bona Llei es mou ràpidament. Molt de nit i de dia. Separa del gra daurat la menyspreable pellofa, i de la farina les desfetes. La ma del **Karma** guia la roda, i les seves voltes marquen els batecs del cor kàrmic.

El veritable saber es la farina; la falsa ciència es la pellofa. Si vols menjar el pa de Saviesa, tens que amassar la teva farina amb les límpides aigües de **Amrita** 12; però si amasses les teves escòries amb la rosada de **Mâyâ**; no faràs més que preparar aliment per als negre coloms de la mort, per a les aus de naixement, misèria i dolor.

Si et diuen que, per a convertir-te en un **arhan** 13, tens que deixar d'estimar a tots els éssers, digues que menteixen.

11 Aquesta es la fórmula usual que antecedeix a les Escripures Búddhiques, significat que lo que segueix ha estat recollit per tradició oral directe de Buddha i dels Arhats.

12 Immortalitat

13 **Arhan** o **Arhat**: Iniciat del grau superior.

Si et diuen que, per aconseguir l'alliberació, has d'odiar a la teva mare i deixar d'atendre al teu fill, negar al teu pare i anomenar-lo "amo de casa" 14, renunciar a tota compassió per a l'home i l'animal, digues que la seva llengua es fal·laç.

Aquests ensenyen els **Tîrthikas** 15, els incrèduls.

Si t'ensenyen que el pecat neix de l'acció, i la benaurança de la inacció absoluta, digues llavors que fallen. La manca de continuïtat de l'acció humana; l'alliberació de l'esclavatge de la ment per mitjà de la cessació del pecat i dels vicis, no son per "Jos-Deva" 16. Tal diu la "Doctrina del Cor".

El **Dharma** 17 de "l'Ull" es la encarnació de lo extern i de lo no existent.

El **Dharma** del "Cor" es la encarnació de **Bodhi** 18; lo Permanent i lo Sempitern.

14 Rathapâla, el gran **Arhat**, tracta d'aquesta sort al seu pare en la llegenda anomenada **Rathapâla Sûtrasane**. Però, com totes aquestes llegendes son al·legòriques (per exemple: el pare de Rathapâla té una casa amb **set portes**), d'aquí que el retret que es dirigeix a aquells que les accepten al peu de la lletra.

15 Ascetes brahmànics. (Vegis la nota 44 de la pagina 27).

16 El JO que es reencarna.

17 Doctrina, Llei, Deure.

18 La Saviesa veritable, divina.

La llàntia crema amb brillantor quan el ble i l'oli son purs. Per a purificar-los cal menester un purificador. La flama no experimenta el procés de purificació. “Les branques d'un arbre son mogudes per el vent; el tronc roman immòbil”.

L'acció i inacció poden restar juntes en tu; agitat el teu cos, tranquil·la la teva ment, tan nítida la teva Ànima com un llac de la muntanya.

Vols tu convertir-te en un Iogui del “Cercle del temps”?

Llavors, oh **lanú**:

No et creguis que visquent en selves ombrívoles, en orgullós recés i apartat dels homes, ne et creguis tu que alimentant-te només d'herbes i arrels i assedegant-te amb la neu de la gran Serralada 19; no et creguis tu, devot, que tot això pot conduir a la meta de l'alliberació final.

No imaginis que malmetent els teus ossos i llegar les teves carns t'uneixis al teu “Jo silenciós” 20. No pensis que un cop vençuts els teus pecats de la teva forma grollera, oh Víctima de les teves ombres 21, quedin acomplerts els teus deures per amb la Naturalesa i l'home.

19 L'Himàlaia.

20 El “Jo superior”.

21 El nostre cos físic es anomenat “Ombra” en les escoles de Misticisme.

Els benaurats han menyspreat obrar de tal sort. El Lleó de la Llei, el Senyor de Misericòrdia 22 al descobrir la veritable causa de la misèria humana, abandonà immediatament el dolç però egoista repòs de la selva tranquil·la. De **Âranyaka** 23 passà a ser Mestre de l'humanitat. Després d'haver Julai 24 entrat en el **Nirvâna**, predicà en la muntanya i en la plana, i pronuncià discursos en les ciutats, als Devas, als homes i als déus 25.

Sembra bones accions, i recolliràs el fruit d'elles. L'inacció en una obra de caritat ve a ser acció en un pecat mortal.

Axis parla el Savi:

T'abstindràs de l'acció? No es axis com assolirà la teva ànima la seva llibertat. Per arribar al **Nirvâna**, hom cal aconseguir el coneixement de Sí mateix; i el coneixement de Sí mateix es fill de les bones obres.

22 Buddha.

23 Anacoreta que es retira al desert i viu en una selva quan es converteix en Iogui.

24 Julai, nom xinès de Tathâgata, títol aplicat a tots els Budes.

25 Totes les tradicions del Nord i del Sud concorden en presentar a Buddha abandonant la seva soledat tan aviat com va haver resolt el problema de la vida (es a dir, en quan va rebre l'il.luminació interior), i ensenyant públicament a l'humanitat.

Tingues paciència, candidat, com aquell que no tem cap fracàs, ni acaricia cap triomf. Fixa la mirada de la teva ànima en l'estrella que llur raig ets tu 26, en l'estrella flamera que resplendeix en els tenebrosos abismes de l'etern Ser, en les regions sense límits de lo Desconegut.

Tingues perseverança, com aquell que sofreix eternament. Les teves ombres viuen i s'esvaeixen 27; allò que en tu viurà sempre, allò que en tu **coneix**, perquè es el coneixement 28, no està dotat de vida efímera, es l'home que fou, es i serà, i per qui mai sonarà l'hora.

Si pretens aconseguir dolça pau i repòs, deixeble, sembra amb les llavors del mèrit en els camps de les collites temps a venir. Accepta les misèries del naixement.

Passa de la llum del sol a l'ombra per fer més lloc a altres. Les llàgrimes que regant l'àrid sòl de dolors i tristeses, fan sorgir les flors i els fruits de retribució kàrmica. Del front de l'humana vida i del seu negre fum s'elevan flames alades, flames pures que, remuntant-se més i més sota l'ull kàrmic, teixeixen a la fi la tela gloriosa de les tres vestimentes del Camí 29.

26 Cada JO espiritual es un raig d'un "Esperit Planetari", segons l'ensenyament esotèric.

27 Els **cossofísics**, o "personalitats", son anomenades "ombres", i com a tal, son efimers.

28 La ment (**Manas**), el principi pensant o Jo de l'home, té connexió amb el "Coneixement" mateix, ja que els **Jos** humans son anomenats **Manasa-putras**, els fills de la ment (universal).

Aquestes vestimentes son: **Nirmânakâya**, **Sambhogakâya** i **Dharmakâya**, la sublim vestimenta **30**.

La vestimenta **Shangna** **31**, pot veritablement procura la llum eterna. La vestimenta **Shangna** sols dona el **Nirvâna** de destrucció; posa fi al renaixement, però, oh **lanú**, també mata la compassió. Els Buddhes perfectes que estan revestits de la glòria de **Dharmakâya**, no poden ja coadjuvar a la salvació de l'home. ¡Ah!, seran tots els JOS sacrificats al **Jo**; l'humanitat al benestar d'Unitats?

Sàpigues, principiant, que aquest es el CAMÍ **patent**, el camí que condueix a la benaurança egoista, menyspreada per els **Bodhisatvas** del “Cor Secret”, els Buddhes de Compassió.

29 Veieu: Tercera Part, nota 47 de la pagina 42.

30 Veieu Tercera Part, nota 47 de la pagina 42..

31 La vestimenta **Shangna**, de **Shangnavesu de Râjagriha**, el tercer gran Arhat o “Patriarca”, com l'anomenen els orientalistes a la jerarquia dels trenta tres Arhats que van difondre el Budisme. La “vestimenta Shangna” significa metafòricament, aconseguir la Saviesa, mitjançant la qual s'entra al Nirvâna de destrucció (de la **personalitat**). Literalment, la “vestimenta d'iniciació dels neòfits”. Diu Edkins que aquest “teixit d'herba” fou importat del Tibet a la Xina sota la dinastia Tong. “Quan neix un **Arhan** es troba aquesta planta sorgint en un paratge pur”, diu la llegenda xinesa, com també la tibetana.

Viure pel bé de l'humanitat, es el primer pas. Practicar les sis virtuts glorioses **32**, es el segon.

El prendre per sí l'humil vestimenta del Nirmânakâya es renunciar a l'eterna felicitat d'un mateix, per contribuir a la salvació de l'home. Aconseguir la benaurança del **Nirvâna** i renunciar després a ella, es el pas final, suprem, el més alt en el Camí de la Renunciació.

Sàpigues, deixeble, que aquest es el CAMÍ secret escollit per els Buddhes de Perfecció que ha sacrificat el Jo als Jos més dèbils.

Emperò, si la “Doctrina del Cor” es d'un vol excessivament elevat per a tu; si has de menester d'auxili per a tu mateix i tems oferir-lo als demés, llavors, oh tu de cor tímid, ho sàpigues amb temps, acontentat amb la “Doctrina de L'Ull” de la Llei.

32 “Practicar el Camí Pâramitâ” vol dir convertir-se en un Iogui amb l'intenció d'arribar a ser un asceta.

Espera no obstant. Perquè si el “Camí secret” és inaccessible per a tu en aquest “dia”, estarà al teu abast “demà” **33**. No oblidis que cap esforç, ni tan sols el més

insignificant, així en bona com en mala direcció, pot esvair-se del món de les causes. Ni tampoc el dissipat fum queda sense empremta. “Una paraula dura dita en passades vides, no es destruïda, retorna de nou” 34. No naixeran roses del pebrer, ni l’argentina estrella del perfumat gessamí es convertirà en una espina o un card.

Pots tu crear en aquest “dia” les eventualitats pel teu “demà”. En la “Gran Jornada” 35, les causes a cada hora sembrades porten en sí, cadascuna d’elles, la seva collita d’efectes, perquè l’inflexible Justícia segueix al món. Amb poderós impuls d’acció que mai falla, aporta als mortals vides de felicitat o de sofriment, progenitura kármica de tots els nostres anteriors pensaments i actes.

Atresora, doncs, tant el mèrit com hi ha en reserva per a tu, oh tu de cor pacient. Tingues bon ànim i acontentat amb la teva sort. Tal es el teu **Karma** 36, el **Karma** del cel dels teus naixements, el destí d’aquells que en el seu dolor i tristesa, han nascut al mateix temps que tu; alegra’t i plora de vida en vida, encadenat a les teves accions passades.

33 “Demà” vol dir el renaixement o reencarnació següent.

34 Preceptes de l’Escola Prasanga.

35 “Gran Jornada o Viatge”. El cicle total complert d’existències en una “Ronda”.

.....

De la gemma de la Renúncia del Jo, brolla el fruit dolç de la Alliberació final.

Condemnat a morir està aquell que, per por a **Mâra**, s’absté d’ajudar a l’home, com no sigui per un profit propi. El peregrí que té ànsia de refrescar-se els seus llavis secs en les aigües vives, i malgrat això, no es veu en cor de llençar-se en elles per por a la corrent, s’exposa a sucumbir de calor. La inacció originada per la por egoïsta no pot produir sinó fruits dolents.

El devot egoïsta serveix sense cap objecte. L’home que no exerceix la tasca que té encomanada en la vida, ha viscut en va.

Segueix la roda de la vida, segueix la roda del deure per la raça i la família, l’amic i l’enemic, i tanca la ment així als plaers com als dolors. Esgota la llei de retribució kármica. Atresora **Siddhis** 37 per al proper naixement.

36 Karma. Vegi’s Primera Part, nota 40 de la pàgina 12.

Si tu no pots ser el sol, sigues el planeta humil. Si no t'és donat resplendir com el sol del migdia damunt de la nevada muntanya de la puresa eterna, llavors, oh neòfit, escull una via més humil.

Mostra el “Camí”, encara que ho facis vagament i confós entre la multitud com ho mostra l'estrella vespertina a aquells que segueixen la seva ruta en mig de la foscor.

Contempla com Migmar 38, cobrint el seu “Ull” amb el seu vel carmesí, passa majestuosament acaronent la terra adormida. Observa l'aura ardent de la “Ma” de Lhagpa 39 estesa en senyal d'amorosa protecció damunt el cap dels seus ascetes. Ambdós son ara servidors de Nyima 40, deixats en la seva absència com sentinelles silenciosos durant la nit. Un i l'altre van ser tot i així, en passats **Kalpas**, Nyimas resplendents, i podran en “dies” a venir convertir-se de nou en dos sols. Tal son les caigudes i els enlairaments de la llei kármica en la naturalesa.

37 **Siddhis**, facultats psíquiques, els poders anormals de l'home.
Vegis Primera Part, nota 1 de la pàgina 4).

38 Mart. En l'Astrologia tibetana està simbolitzat aquest planeta per un “Ull”.

39 Mercuri, Simbolitzat per una “Mà”.

40 El Sol, en l'Astrologia tibetana.

Sigues com ells, **lanú**. Dóna llum i refrigeri al esgotat peregrí, i cerca a aquell que sap encara menys que tu; aquell que summes en desolació cruel, s'atura famolenc de pa de Saviesa i del pa que alimenta a la ombra, sense Mestre, sense esperança ni consol, i fes-li sentir la Llei.

Digues-li, candidat, que aquell que fa de l'orgull i de l'amor propi uns esclaus de la devoció; que aquell que, aferrant-se a la existència, ofereix, no obstant, la seva conformitat i submissió a la Llei, com una fragant flor dipositada als peus de Shâkya-Thub-pa 41, arriba a ser un **Srôtâpatti** 42 en la present encarnació. Els **Siddhis** de perfecció poden encolomar-se allà lluny, molt lluny; però s'haurà donat el primer pas. Ell ha entrat ja en la corrent i pot adquirir la vista de l'àliga de les muntanyes i l'oïda de la tímida daina.

41 Buddha.

42 **Srôtâpatti**, o sigui, “el que entra en la corrent” del **Nirvâna**; a no ser que arribi a la meta per alguna raó excepcional, es molt estrany que s'assoleixi el **Nirvâna** en una sola encarnació. En general, es diu que el **Chela** comença l'esforç ascendent en una vida, i que no l'acaba o no arriba a la seva fi sinó en la seva setena encarnació següent.

Digues-li, oh aspirant, que la veritable devoció pot retornar-li el coneixement, aquell coneixement que fou seu en llunyanes encarnacions. La vista del **Deva** i l'oïda del **Deva** no es assolir en una breu existència.

Sigues humil, si vols assolir la Saviesa.

Sigues encara més humil quan siguis amo de la Saviesa.

Sigues a manera de l'oceà, quan rebis tots el rius i torrents. La poderosa calma del mar roman inalterable, sense sentir-los.

Refrena el teu jo inferior mitjançant el teu Jo diví.

Refrena lo Diví per mitjà de lo Etern.

Gran, en veritat, es aquell que aniquila el desig.

Més gran encara es aquell en qui el Jo diví ha destruït fins la noció del desig.

Vigila lo Inferior, no sigui que taqui lo Superior.

El camí de la Alliberació final està dintre del teu JO.

Aquell camí comença i acaba més enllà del Jo **43**.

Menyspreada dels homes i humils, als ulls altius del **Tīrthika** **44**, es la mare de tots el rius; buida la humana forma, als ulls dels necis, encara que plena de les dolces aigües del **Amrita**. Amb tot, l'origen dels rius sagrats es la regió sagrada **45**, i aquell que posseeix la Saviesa, es honorat per tots els homes.

Els **Arhans** i els Savis de visió sense límits **46** son tant rars com la flor de l'arbre Udumbara. Neixen els **Arhans** a l'hora de la mitjanit, a la vegada que la sagrada planta de nou i set troncs **47**, la flor santa que s'obre i desplega en les tenebres del límpida rosada i del sostre gelat de les nevades simes, no trepitjades per cap peu pecador.

Cap **Arhan**, oh **lanú**, arriba a ser-ho en aquella encarnació en que, per primera vegada, comença l'Ànima a sospirar per la Alliberació final. Tot i així, ah tu de cor ansiós, a cap guerrer que voluntàriament s'ofereixi a lluitar en la fera lluita entre els vius i els morts **48**, a cap recluta se li pot negar el dret d'entrar en el camí que condueix al camp de batalla.

43 S'entendrà el "Jo" personal inferior.

44 Els **Tīrthikas** son sectaris Brahmànics que viuen "més enllà" de l'Himàlaia, i son anomenats "infidels" per els Budistes de la **regió o terra sagrada**, el Tibet; i viceversa.

45 El Tibet.

46 Visió sense límits, o vista psíquica, sobrehumana. Es creu que el Arhan ho "veu" i coneix tot, tant a distància com sobre el terreny.

47 La planta **Shangna**. (vegis la nota 31 de la pagina 24).

Perquè, o guanyarà, o sucumbirà.

Si guanya, el **Nirvâna** serà seu. Abans que tiri l'ombra del seu embolcall mortal, aquella causa prenyada d'angoixa i de dolor sense límits, veneraran els homes en ell un gran i sant Buddha.

I si sucumbeix, llavors tampoc mor en va; els enemics a qui va matà en el combat darrer, no tornaran a la vida en el proper naixement.

Però si vols obtenir el **Nirvâna**, o rebutjar el premi **49**, no sigui el teu incentiu el fruit de l'acció i de L'inacció, oh tu cor intrèpid.

Saps que al **Bôdhisattva** que permuta la Alliberació per la Renúncia, amb l'objectiu d'assolir les misèries de la "Vida Secreta" **50**, se el qualifica de "tres vegades Honrat", o tu, candidat al sofriment per espai dels cicles.

48 El "vivent" es el Jo superior, **immortal**; i el "mort", el Jo inferior, **personal**.

49 Vegis la nota 47 de la pagina 42.

50 La "Vida Secreta" es el viure com un **Nirmânakâya**.

El CAMÍ es un, deixeble, no obstant, al acabar es divideix en dos. Marcades estan les seves etapes per quatre i set Portals. En un dels seus extrems hi ha la benaurança immediata; en l'altre, la benaurança diferida. Una i l'altre son la recompensa del mèrit; l'elecció esta en la teva ma.

El Camí Un es converteix en dos: el **Patent** i el **Secret** **51**. El primer conduceix a la meta; el segon al sacrifici de sí mateix.

Quan a lo Permanent es sacrificat lo Mutable, teu es el premi; la gota torna al punt d'on procedeix. EL CAMÍ **patent** conduceix al canvi sense canvis, al **Nirvâna**, a l'estat gloriós de lo Absolut, a la felicitat inconcebible per el enteniment humà.

Així, doncs, el primer Camí es la ALLIBERACIÓ.

Però, el segon Camí es la RENUNCIACIÓ, i per això se li diu "Camí de Dolor".

51 El "Camí Patent" i el "Camí Secret". El primer es el que s'ensenya al laic, l'exotèric i generalment acceptat; i el segon es el camí ocult, la naturalesa que es declara en la iniciació.

El Camí **secret** condueix al **Arhan** a sofriments mentals inimaginables; sofriments per els Morts vivents **52**, i compassió impotent per els homes que gemeguen en la kármica amargor; els Savis no s'atreveixen a suavitzar el fruit del **Karma**.

Perquè està escrit: “Ensenya evitar totes les causes; a l'ondulació del efecte, el mateix que la gran onada de l'aiguat, les deixaràs seguir el seu curs”.

El “Camí patent”, tant bon punt hakis arribat a la seva meta, et conduirà a desempallegar-te del cos Bodhisàtvic, i et farà entrar a l'estat tres vegades gloriós de **Dharmakâya** **53**, que es l'oblit del mon i dels homes per sempre.

“El “Camí secret” condueix igualment a la felicitat **Paranirvânica**, però a la fi de Kalpas sense compte; de **Nirvânes** pagats i perduts per pietat i compassió immensa per el mon de mortals enganys.

52 Els homes que ignoren la Saviesa i les veritats esotèriques, son qualificats de “morts vivents”.

53 Vegis la nota 47 de la pagina 42.

Però s'ha dit: “L'últim serà el més gran”. **Samyak Sambuddha** el Mestre de Perfecció, abandonà el seu Jo per la salvació del Món, aturant-se en els llindars del Nirvâna, l'estat pur.

.....

Ara posseeixes ja el coneixement en lo tocant als Camins. Dia vindrà per la teva elecció, oh tu d'ànima ansiosa, quan hakis arribat a la fi i passats el set Portals. La teva ment està il·luminada. Ja no et trobes perdut en el fragós laberint de pensaments il·lusoris, perquè tu ho has après tot. Davant teu esta la Veritat sense vel, fixant en el teu rostre els seus ulls severos. Ella diu:

“Dolços son els fruits del Repòs i de la Alliberació per el profit del Jo; però més dolços son encara els fruits d'un durable i amarg deure. Sí, la Renunciació en benefici dels demés, dels teus semblants que sofreixen”.

Aquell que es converteix en **Pratyêka-Buddha** **54** presta obediència només al seu Jo. El **Bôdhisattva** que ha guanyat la batalla, que en la seva ma te el premi de la victòria, i malgrat això, diu en compassió divina:

54 Els **Pratyêka-Budes** son aquells **Bodhisatvas** que pugnen per aconseguir --i amb freqüència l'aconsegueixen-- la vestimenta **Dharmakâya** després d'una sèrie d'existències. Inquietant-se molt poc per els sofriments de l'humanitat i per ajudar-la, i atenent únicament a la seva pròpia benaurança, entren

en el **Nirvâna**, i desapareixen de la vista i del cor dels homes. En el Budisme del Nord, **Pratyêka-Buddha** es sinònim d'Egoisme espiritual.

“En profit dels altres cedeixo aquest premi”, fa la més gran Renunciació.

ÉS UN SALVADOR DEL MÓN.

.....

¡Mira! La meta de la beatitud i llarg Camí d'Amargura estan en el l'últim extrem. ¡Pots escollir l'una o l'altre, oh aspirant al Dolor, fes la major Renunciació.

Ôm Vajrapani hum

FRAGMENT TERCER

ELS SET PORTALS

“**UPÂDHYÂYÂ 1**, l’elecció està feta; estic assedegat de Saviesa. Ara has esquinçat el vel posat davant el Camí secret, i m’has ensenyat el **Yâna 2** millor. Heus ací el teu servent, disposat per que el guiïs”.

Bé està, **Srâvaka 3**. Preparat, perquè tindràs que viatjar sol. El Mestre no pot fer més que indicar el camí. El Camí és un sol per tots; els mitjans per arribar a la meta han de variar segons els Peregrins.

1 Upâdhyâ es un preceptor espiritual o Gurú. Els Budlos Narjol, homes sants, versats en el **Gôtrabhu-gnyâna dhitas** del Nord escolliren els mestres generalment entre i en el **Gnyâna-dassana-suddhi** mestres de Saviesa Secreta.

2 Yâna vol dir vehicle; així **Mahâyâna** es el “Gran Vehicle” i **Hînayana** el “Vehicle menor”, designant amb aquests noms dues escoles d’estudi religiós i filosòfic en el Buddhisme del Nord.

3 Srâvaka (de l’arrel **Sru**), “oïdor”, es a dir l’estudiant que assisteix als ensenyaments religiosos. Quan els oients de la teoria es passa a la practica del ascetisme, es converteixen en **Sramanas**, “practicants” (d’**Sramana**, acció)

Què escolliràs, oh tu de cor intrèpid? El **Samtan 4** de la “Doctrina de L’Ull”, la quàdruple **Dhyâna 4**, o ben seguir el teu camí per les **Pâramitâs 5**, sis en nombre, nobles portes de virtut que condueixen a **Bodhi** i a **Prajñâ**, el setè esglaó de la Saviesa?

L’escabrós Camí de la quàdruple **Dhyâna** va serpentejant cap dalt. Tres vegades gran es aquell que puja fins a l’alt cim.

Les **Pâramítiques** alçades es troben creuades per un camí més escarpat encara. Tens que lluitar disputant el teu camí a través de set Portals, a través de set fortaleses defensades per astuts i cruels Poders, les passions encarnades.

Tingues bon ànim, deixeble; recorda’t de la regla d’or. Una vegada hakis passat per la porta **Srôtâpatti 6**, “el que ha entrat en la corrent”; una vegada hagi trepitjat el teu peu el jaç de la corrent **Nirvâna**, en aquest o en alguna altra vida avenir, no tens més que uns altres set naixements davant teu, oh tu de voluntat diamantina.

4 Samtan (tibetà) es el mateix que **Dhyâna** (sànskrit), es a dir, l’estat de meditació, de la qual hi ha quatre graus.

5 Pâramitâs, les sis virtuts transcendents; per als sacerdots n’hi ha deu.

6 Srôtâpatti; literalment, “el que ha entrat en la corrent” que condueix a l’oceà Nirvânic. Aquest nom indica el primer Camí. El nom del **segon** es de **Sakridâgâmin**, “el que rebrà naixement (sols) una vegada més”. El **tercer** es diu **Anâgâmin**, “el que no renaxerà més”, a no ser que ho desitgi amb l’objectiu d’auxiliar a l’humanitat. El **quart** Camí es el conegut amb el nom de **Rahat** o **Arhat**, i és el més elevat. L’**Arhat** veu el **Nirvâna** durant la seva vida; per ell no hi ha cap estat **postmortem**, si no el **Samâdhi**, durant el qual experimenta ell tota la benaurança Nirvânica.

Quan poc es pot fiar hom del orientals en el que es refereix a l’exactitud i significació real de les paraules, ho demostra el cas de tres pretensioses autoritats. Així, els quatre nos que acabem d’explicar, R. Spence Hardy els exposa de la manera següent: 1er., **Sowân**; 2on., **Sakradâgâmi**; 3er., **Anâgâmin**, i 4art., **Arya**. El Reveren J. Edkins els exposa així: 1, **Srôtâpana**; 2, **Sagardagam**; 3, **Anâgânim**, i 4, **Arham**.

Schalakintweit els expressa de manera diferent, donant a demés a cadascun d'ells una nova i diferent variació del significat de les paraules.

Mira; què veus davant dels teus ulls, oh aspirant a la Saviesa divina?

“Sobre l’abisme de la matèria està el mantell de tenebres; entre els seus plecs jo lluito. Sota la mirada meva es tornar més dens. Una ombra s’agita arrossegant-se s’assembla als anells de la serp que s’entén...Es fa gran, s’infla i desapareix en les tenebres”.

Es l’ombra de tu mateix més enllà del camí, projectada en la llòbrega dels teus pecats.

“Sí, Senyor; jo veig el CAMÍ; amb la seva base en el fang i les seves simes perdudes en la gloriosa llum **Nirvânica**. I ara contemplo els cada cop més angostos portals en l’aspre i espinós camí de **Gnyana 7**”.

Tu veus bé, **lanú**. Aquests Portals condueixen a l’aspirant, a través de les aigües, “a l’altre riba” **8**. Cada Portal té una clau d’or que obre llur porta, aquestes claus son:

1. **DÂNA**, la clau de caritat i d’amor immortal.
2. **SHILA**, la clau de l’harmonia en la paraula i acció, la clau que contrabalanceja la causa i l’efecte, i que no deixa ja lloc a l’acció kármica.
3. **KSHÂNTI**, la dolça paciència que res pot alterar.
4. **VAIRÂGYA**, la indiferència al plaer i al dolor; vençuda l’il.lusió, percep la Veritat pura.
5. **VÎRYA**, l’energia impertèrrita, que des de el fangar de les terrenals mentides, lluita obrint-se pas cap a la VERITAT suprema.

7 Coneixement, saviesa, ciència.

8 “Arribar a l’altra vora” es, entre els Budistes del Nord, equivalent a assolir el Nirvâna per mitjà de la practica de les sis i deu **Pâramitâs** (virtuts).

6. **DHYÂNA**, la porta d’or, una vegada oberta, condueix al **Narjol 9** cap al regne de l’etern Sat i la seva contemplació incessant.
7. **PRAJÑÂ**, la clau que fa de l’home un déu, constituint-lo en **Bôdhisattva**, fill dels Dhyânîs.

Tal son les claus d’or dels Portals.

Abans que puguis apropant-te al darrer Portal, oh forjador de la teva llibertat, tens que fer-te amo d'aquestes Pâramitâs de perfecció, les virtuts transcendents, en nombre de sis i deu, al llarg del penós Camí.

Perquè, oh deixeble, abans que et trobis en disposició de trobar-te amb el teu Preceptor cara a cara, amb el teu MESTRE fit a fit, què se t'ha dit?

Abans que puguis tu apropar-te a la primera porta, tens que aprendre a separar el teu cos de la teva ment, a dissipar l'ombra i a viure en lo etern. Per això has de viure i encoratjar en tot com en tu encoratja tot el que veus; has de sentir-te residint en totes les coses, i a totes les coses en el Jo.

9 Sant, Adepte. (Vegis, nota 1 de la pagina 59).

No permetis que els teus sentits facin de la teva ment un lloc d'esbarjo.

No separaràs el teu ésser del ÉSSER i dels altres éssers; abans sumiràs l'Oceà en la gota, i la gota en l'Oceà.

Axis estaràs en perfecta harmonia amb tot allò que viu; estimaràs als homes, com si fossin tots ells companys i germans, deixebles de una mateixa i tendra mare.

Els instructors son molts, L'ÀNIMA-MESTRE **10** és una **Âlaya**, l'Ànima Universal. Viu en aquell MESTRE, com el SEU raig viu en tu. Viu en els teus companys, com viuen ells en ELL.

Abans que tu puguis posar els peus en el lllindar del Camí; abans de creuar la Primera Porta, tens que fondre als dos en U i sacrificar lo personal al JO impersonal, destruint així el "camí" que hi ha entre els dos: **Antaskarana 11**.

10 "L'ÀNIMA-MESTRE" es **Âlaya**, l'Ànima Universal o **Âtmân**, de la qual cada home té en sí mateix un raig, amb la qual pot identificar-se i en la qual pot sumir-se.

11 **Antaskarana** o Antahkarana és el **Manas** inferior, el Camí de comunicació o de comunió entre la personalitat i el **Manas** superior o Ànima humana, En el acte de la mort és destruït com Camí o mitjà de comunicació, i les seves restes sobreviuen en una forma tal com el **Kâmarûpa**, la "clòfia".

Has de estar preparat per respondre al Dharma, la llei inflexible, la veu de la qual et preguntarà al donar el primer pas, el teu pas inicial:

"T'has conformat amb totes les regles, oh tu, d'esperanças sublimes?"

"Has posat a to el teu cor i la teva ment. Amb la gran ment i el cor de l'humanitat sencera? Perquè així com en la rogent veu del Riu sagrat ressonen a manera d'ecos els sons de la Naturalesa **12**, així també el cor d'aquell que pretengui entrar en la corrent, deu evitar responen a cada sospir i pensament de tot quan viu i té alè.

Els deixebles poden comparar-se a les cordes de la **Vînâ**, eco de l'ànima; l'humanitat a la seva caixa harmònica; la mà que la polsa, al la bufada melodiosa de la GRAN ÀNIMA DEL MÓN. La corda que no respon a la pulsació del Mestre, en dolça

harmonia amb totes les demás, es trenca i es tira. Així han de ser les ments col·lectives dels Lanus-Srâvakas, Tenen que estar acordes amb la ment del **Upadya**, unificar-se amb la Súper-Ànima, o separar-se d'una vegada.

12 Els Budistes del Nord, i en realitat tots els xinesos, troben en el profund rumor dels grans i sagrats rius, la tònica o nota fonamental de la Naturalesa, i d'aquí la comparació. Es un fet ben conegut en Física, el mateix que en l'Ocultisme, el que la resultant o combinació dels sons de la Naturalesa (tal i com s'escolta en el rumor dels grans rius, el soroll que produeixen al gronxar-se les copes dels arbres en els extensos boscos, o el de una ciutat a distància) forma una definida nota única de tonalitat perfectament apreciable. Això ho demostren els físics i els músics. Així es que el professor Rice, en la seva **Música Xinesa**, afirma que els xinesos han reconegut aquest fet milers d'anys, dient que "les aigües del Hoang-ho, al passar corrent, entonaven el **Kung**, anomenat "el gran to" en la música xinesa; i demostra que el dit to correspon la Fa, "nota considerada per els físics moderns, com la tònica actual de la naturalesa". També fa esment el mateix professor B. Silliman en els seus **Principis de Física**, dient que "aquesta nota es creu ser el Fa del mig del piano; podia ser, per tant, ser considerada com la tònica de la Naturalesa".

Això últim es el que fan els "Germans de l'Ombra", els destructors de les seves ànimes, l'espantable legió dels **Dad-Dugpa 13**.

Has posat a to el teu ésser amb el dolor de l'Humanitat, oh candidat a la Llum?

Sí?...Llavors pots entrar. Però, abans de posar el peu en el trist Camí de Dolor, es bo que coneguis primer els aguaitis disposats en el teu camí.

13 Els **Dugpas** o **Bhons**, la secta dels "Casquets Vermells" son considerats com els més versats en encanteris (bruixeria). Habiten el Tibet occidental, el petit Tibet i el Butan. Tots ells son **Tântrikas** (gent que practica la pitjor forma de la **Màgia negra**). Es altament ridícul veure alguns orientalistes que ha visitat les fronteres del Tibet, tal com **Schlagintweit** i altres, confonen els ritus i repulsives pràctiques dels **Dugpas** amb les creences religioses dels Lames orientals, els "Casquets grocs" i els seus Narjols u homes sants. La nota 18 de la pagina 69 es un exemple d'això.

Armat amb la clau de la Caritat, d'amor i tendra compassió **14**, segur estàs davant la porta de **Dâna**, la porta que hi ha a l'entrada del CAMÍ.

¡Mira, feliç peregrí! El portal que tens davant teu és alt i ample; sembla de fàcil accés. El camí que el travessa és recte, llis i ple de verdor. Assemblant-se a una clariana de sol en les ombrívols profunditats de la selva; és un punt de la terra reflexa del paradís Amitabha **15**. Rossinyols d'esperança i aus d'irisat plomatge refilant allà en les verdes enramades, cantant victòria als intrèpids peregrins. Canten les cinc virtuts dels **Bodhisattvas**, la quintuple font del poder **Bodhi** i els set esglaons del Coneixement.

Passa endavant! Doncs amb tu has portat la clau; tu estàs segur.

Cap a la segona porta reverdeix també el camí. Però es molt escabrós i va serpentejant cap amunt; sí, fins al cim rocós. Boires grises es coerceixen damunt de l'aspre i acinglerada sima, i més enllà tot quedarà fosc. Segons va pujant el peregrí, ressonen més i més dèbil en el seu cor el cant d'esperança. L'escriuixida de la dubtosa amenaça apoderant-se d'ell; el seu pas es menys ferm.

14 Dâna, la clau primera en la enumeració abans exposada.

15 Amitabha, “l’Immortal Il·luminat”, nom de Gautama Buddha; té a demés altres significats, com ser: “Edat sense límits”, “Llum sense límits”, etc. L’idea primitiva de una llum divina impersonal ha sigut antropomorfitzada amb el temps. (Vegis la nota 34 de la pág. 82).

¡Compte amb això, candidat! Tingues precaució de l’esglai que va entenent-se, semblantment de les negres i silencioses ales del rat-penat de la mitjanit, entre el clar de lluna de la teva ànima i la teva grandiosa meta, que allà en la llunyania s’entreveu.

El temor, deixeble, mata la voluntat i paralitza tota acció. Si de la virtut **Shîla 16** està faltat, el peregrí ensopega i pedres kàrmiques fereixen els seus peus en el pedregós camí.

Tingues segur el peu, candidat. Banya la teva ànima en la essència del **Kshânti 17**, doncs ja t’aproparàs al portal d’aquest nom, la porta de fortalesa i paciència.

No tanquis els ulls, no apartis la vista del **Dorje 18**; les fletxes de Mâra fereixen sempre a l’home que no ha assolit el **Vairâgya 19**.

Guarda’t de tremolar. Amb el hàlit de la por es rovella la clau de **Kshânti**; la clau rovellada es resisteix a obrir el pany.

Quant més avancis, trobaran tants més llaços els teus peus. El camí que a la meta condueix està il·luminat per una llum única, la llum de la bravor, que crema en el cor. Quan més agosarat es un, tant més obtindrà. Quan més tem, tant més empal·lidirà aquella llum, l’única que pot guiar-lo. Perquè així com el darrer raig de sol que resplendeix en la sima d’una gran muntanya, al esvair-se va seguit de la negra nit, un tant escaure’s com la llum del cor. Quan aquesta s’extingeixi, una ombra negra i amenaçadora caurà del teu propi cor damunt del camí, i el terror clavarà en el terra les teves plantes.

Prevenir-se, deixeble, contra aquesta ombra letal. Cap llum irradiada de l’Esperit es bastant per dissipar les boires de l’ànima inferior, a menys que d’ella hagi desaparegut tot pensament egoïsta, i que el peregrí digui: “Jo he renunciat a aquesta forma passatgera; he destruït la causa; les ombres projectades, com efectes que son, no poden existir ja més”. Perquè ara ha esclatat el gran i darrer combat, la lluita final entre el Jo Superior i l’Inferior. Mira, el camp de batalla mateix es troba engolfar en la guerra, i no existeix ja.

Però una vegada que has passat la porta de **Kshânti**, esta donat ja el tercer pas. El teu cos es esclau teu. Prepara’t ara per el quart, el Portal de temptacions que estenen llaços a l’home intern.

Abans que puguis acostar-te a la meta, abans d’alçar la mà per llevar la balda de la quarta porta, tens que haver dominat en el teu jo tots els canvis mentals i matat a l’exercit de sensacions i de pensaments que, subtils i insidiosos, lliscant inadvertits dintre del radiant sagrari de l’ànima.

Si tu no vols ser matat per elles, has de fer inofensives les teves pròpies creacions, les filles dels teus pensaments, invisibles, impalpables, que pul·lulen al voltant del gènere humà, descendència i hereus de l’home i de les seves despulles

terrenals. Has de considerar la vacuïtat de lo aparentment ple, la plenitud del aparentment buit. Mira, intrèpid aspirant, al fons més recòndit del teu propi cor, i respon: Coneixes els poders del Jo, tu que perceps ombres exteriors?

16 Shîla, “Harmonia en la paraula i acció”. (Vegis la enumeració exposada en les “claus d’or”).

17 Kshânti, “paciència”; la tercera clau d’or.

18 El **Dorje** es el **Vajra** sànscrit, un arma o instrument en mans d’alguns déus (Els **Dragshed** tibetans, els **Devas**, que protegeixen als homes); s’els atribueix l’aire ni més ni menys que l’Ozó en Química. Es també un **Mudrà**, posició i actitud adoptades per a la meditació. En resum, es un emblema de poder sobre les invisibles influències malignes, sigui com posició o sigui, com talismans. Els **Bhons** o **Dugpas**, així i tot, havent-se apropiat el dit símbol, en fan d’ell un mal ús per certs fins de Màgia negra. Entre els “Casquets grocs” o **Gelugpas**, es un símbol de poder, com ho es la Creu per els cristians, si bé no de cap manera més “supersticiós”. Entre els **Dugpas** es, com el **doblet triangle invertit** el signe de la bruixeria.

19 Vairâgya (la quarta clau d’or). Es el sentiment d’indiferència absoluta respecte a l’univers objectiu, al plaer i al dolor. La paraula “disgust” no expressa be el seu significat, però se li acostava.

De no ser així, estàs perdut.

Perquè en la quarta Senda la més lleu brisa de passió o desig agitarà la llum tranquil·la damunt dels murs blancs i nets de l’ànima. La més lleu oscil·lació d’anhel o pesar per els il·lusoris dons de Mâyâ, en el trajecte del **Antaskarana** –la senda que hi ha entre el teu Esperit i el teu jo, la senda real de les sensacions, aspres despertadors del **Ahankâra 20** –, un pensament qualsevol, tant ràpid com el llamp, et farà perdre els teus tres premis, els premis que has guanyat.

Doncs sàpigues que lo ETERN no coneix cap canvi.

20 Ahankâra el “Jo” o sentiment de la pròpia personalitat, l’estat o condició de “Jo soc”.

“Allunya’t per sempre de les vuit espantables misèries. De no fer-ho, amb seguretat no pots tu arribar a la saviesa, ni molt menys a la alliberació”, diu el gran Senyor, el **Tathâgata** de perfecció: “aquell que ha seguit les petjades dels seus predecessors **21**”.

Rígida i exigent es la virtut del **Vairâgya**. Si la seva senda vols guanyar, has de mantenir la teva ment i les teves percepcions molt més lliures que abans de matar l’acció.

Tens que saturar-te de pura **Âlaya**, arribar a identificar-te amb l’Ànima-Pensament de la Naturalesa. Unificant-te amb ella, ets invencible; separat d’ella, et converteixes en lloc de divertiment del **Samvriti 22**, origen de totes les il·lusions del món.

Tot es impermanent en l’home, excepte la pura i brillant essència d’**Âlaya**. L’home es el seu raig cristal·lí; un raig de llum immaculada en lo interior, una forma de fang material en la superfície inferior. Aquell raig és el guia de la teva vida i el teu veritable Jo, el Vigilant i Pensador silenciós, la víctima del teu jo inferior. No pot la teva ànima ser ferida sinó a través del teu cos subjecte a error; reprimeix i domina als dos i podràs creuar segur la propera “Porta de la Balança”.

22 Samvriti es aquella de les dues veritats que demostren el caràcter il·lusori o vanitat de totes les coses. En aquest cas es veritat relativa. L'escola **Mahâyâna** ensenya la diferència entre aquestes dues veritats **Paramârthasatya** i **Samvritisatya** (Satya, "veritat"). Heus ací la poma de la discòrdia entre els **Madhyamikas** i els **Iogâchâryas**, negant els primers i afirmant els darrers que cada objecte existeix per efecte d'una causa precedent o d'un encadenament. Els **Madhyamikas** són els grans nihilistes i refusadors, per ells tot es **parikalpita**, il·lusió i error, tant en el món del pensament i subjectiu, com en l'univers objectiu. Els **Iogâchâryas** són els grans espiritualistes. **Samvriti**, per tant, com veritat purament relativa, es l'origen de tota il·lusió.

Tingues bon ànim, agosarat peregrí que "a l'altre vora" et dirigeixes. No facis cas dels murmuris de les legions de **Mâra**; espanta als temptadors, els entremaliats esperits, els envejosos **Lhamayin 23** de l'espai sense límits.

¡Mantén-te ferm! T'acostes ja al Portal del centre, la porta de l'Angoixa, amb els seus déu mil assajaments.

Subjuga la teva ànima, tu que vas a la recerca de veritats immortals si a la meta vols arribar.

Concentra la mirada de la teva ànima en la Llum una i pura, en la Llum que està exempta d'afecció, i fes ús de la teva clau d'or.

.....

23 Els **Lhamayin** són esperits elementals i dolents; esperits hostils a l'home i enemics d'ell.

Ha arribat al seu terme la penosa tasca; els teus treballs han casi conclòs. Molt poc manca per arribar a l'altre costat del immens abisme que obria les boques per empassar-te.

.....

Has entravessat ja el fossar que envolta la porta de les humanes passions. Has vençut ja a **Mâra** i a la seva enfurismada legió.

Has extirpat del teu cor la putrefacció i l'has sagnat de tot desig impur. Més no ha conclús encara la teva tasca, gloriós combatent. Construeix alt, **lanú**, el mur que circumval·larà la Illa Santa **24**, el dic que protegirà la teva ment de l'orgull i de la satisfacció, al pensar en la gran proesa que has dut a terme.

Un sentiment d'orgull faria perdre l'obra. Sí, construeix-lo fort, no sigui que, en el seu furiós embat, les ones que pujant a l'assalt i baten la vora des de l'oceà del gran Món de **Mâyâ**, empassin al peregrí i la illa; sí, encara després d'haver aconseguit la victòria.

24 El Jo superior, o Jo present.

La teva "Illa" es el cérvol, els teus pensaments els gossos que el cansen en la seva carrera cap a la corrent de Vida. ¡Ai del cérvol que és atrapat per els dimonis

bordadors abans d'arribar a la vall del Refugi –**Dhyân Mârga 25** – anomenat “senda del Coneixement pur!

Abans que puguis establir-te en el **Dhyân Mârga** i anomenar-lo teu, te que arribar a ser la teva ànima com el mango madur, tant dolç i suau com la seva daurada i brillant polpa per els dolors aliens, tant dura com l'os del fruit per als teus propis dols i infortunis, oh conqueridor de Felicitat i Misèria.

Enforteix la teva ànima contra els assajaments del Jo, fes-la mereixedora del nom “d'Ànima-Diamant” **26**.

Perquè axis com el diamant profundament enterrat en el palpitant cor de la terra, no pot ja mai reflectir les llums terrenals, així també la teva ment i la teva ànima, una vegada han penetrat en el **Dhyân Mârga**, no han de reflectir cap cosa del il·lusori regne de **Mâyâ**.

25 Dhyân-Mârga es el “Camí de Dhyâna”, literalment; o sia, el Camí del Coneixement pur, de **Paramârtha** o **Svasamvedanâ** (en sànscrit), “la reflexió evident per sí mateixa, o que s'analitza a sí mateixa”.

26 Vegis, nota 5 de la pagina 38.—L'Ànima-Diamant”, o **Vajradhara**, presideix sobre els **Dhyâni-Buddhes**.

Una vegada arribat tu a tal estat, els Portals que has de conquerir en el Camí obren de bat a bat les seves portes per deixar-te el pas franc, i els més formidables poders de la Naturalesa no tenen cap força per impedir el teu curs. Tu seràs amo del sèptuple Camí; més no abans de llavors, oh candidat a proves indelebles.

Fins llavors, t'espera un treball molt més ardu: tens que sentir-te a tu mateix **TOT PENSAMENT**, i malgrat tot, tens que desterrar tots els pensaments de la teva ànima.

Has d'assolir una fixació de la ment tal, que cap brisa, ni tampoc el vent impetuós, poden llençar en ella un pensament terrenal. Així purificat, el sagrari deu restar buit de tota acció, de tot só o llum mundanals; així com cau exhausta la papallona en el llindar, atrapada pel cerç glaçat, així també tots les pensaments terrenals deuen caure morts davant del temple.

Mira-ho escrit:

“Abans que la flama d'or pugui cremar amb una llum inalterable, ha de romandre la llàntia ben guardada en un lloc a l'abric de tot vent” **27**. Exposat a la variable brisa, oscil·larà el raig lluminós, i la trèmula flama projectarà ombres enganyoses, negres i sempre canviant sobre el blanc santuari de l'ànima.

I llavors, oh tu, perseguidor de la Veritat, la teva Ment-Ànima vindrà a ser a manera d'un elefant boig que s'enfurisma en la selva. Prenen els arbres per enemics vivents, mor al intentar ferir les ombres sempre mudables, que dansen en el mur de roques que el sol il·lumina.

Ves en compte, no sia que, en la seva sol·licitud per el JO, rellisqui la teva ànima en el terra del coneixement Dévic.

Ves en compte, no sia que, donant a l'oblit el JO, perdi la teva ànima el domini sobre la seva tremolosa ment i amb ell el dret al legítim goig dels seus triomfs.

¡Ves en compte amb el canvi! Perquè el canvi es el teu gran enemic. Aquest canvi et vencerà per complert, i et rebutjarà del Camí que recorres, enfonsant-te en els profunds i fangosos pantans del dubte.

Posa't a punt, i estiguis previngut amb temps. Si en la temptativa sucumbeixes, oh combatent intrèpid, no et desencoratgis malgrat tot, segueix lluitant, i torna de nou a la carrega una i altra vegada.

27 Bhagavad Gîtâ.

El guerrer intrèpid, perdent la seva preciosa vida amb la sang que brolla de les seves amples i obertes ferides, colpirà encara contra l'enemic, el farà fora de la seva fortalesa, i el vencerà abans que ell mateix expiri. Actueu així, doncs, tots vosaltres, els que vàreu veure malaurada la vostra empresa i sofriu; actueu com ell, i de la fortalesa de la vostra ànima llenceu tots els vostres enemics –ambició, còlera, odi i fins l'ombra mateixa del desig--, tot i quan hagueu sucumbit...

No oblidis, tu, que per la alliberació de l'home lluites 28 , que cada fracàs es triomf, que cada esforç sincer assoleix amb el temps el seu guardó. Els troncs de les santes llavors que broten i es desenvolupen invisibles en l'ànima del deixeble, es fan robusts a cada nova temptativa, doblegant-se com joncs, però mai es trenquen, ni mai es pot fer malbé. Ans bé, floreixen quan arriba l'hora 29.

28 Al·lusió a la coneguda creença que regna a l'Orient (i també a Occident, per el compte que li té), de que cada nou Buddha o Sant es un nou soldat de l'exercit d'aquells que treballen en favor de la alliberació o salvació del gènere humà. En els països búddhics del Nord, cada nou **Bôdhisattva**, o gran Adepto iniciat, és anomenat "llibertador de l'humanitat", segons expressa la doctrina que en llurs països s'ensenya, que és la dels **Nirmânakâyas**, això es, aquells **Bôdhisattva** que renuncien al seu merescut Nirvâna o a la vestimenta **Dharmakâya** (excloent-los l'un i l'altre per sempre del món dels mortals), amb l'objecte d'ajudar invisiblement a l'humanitat i conduir-la finalment al **Paranirvâna** (es a dir, l'estat que assoleix la Mónada humana a la fi del gran cicle). L'afirmació que fa Schlagintweit en el seu **Buddhisme en el Tibet**, referent a que el **Prulpai Ku**, o **Nirmânakâya**, es el "cos en que els Budes o **Bodhisattvas** s'apareixen damunt la terra per ensenyar als homes", es errònia fins a l'absurd, i res explica.

Però si tu vingueres preparat, no abrighis cap temor.

D'aquí en endavant es del tot recte el teu camí per la porta **Vîrya**, el cinquè dels set Portals. Ara estàs en la via que condueix al port de **Dhyâna**, el sisè, el portal **Bodhi**.

La porta **Dhyâna** es com un vas d'alabastre, blanc i diàfan; crema en el seu interior un aureolat foc inalterable, la flama de **Prajñâ**, que emana de l'**Âtmân**.

Tu ets aquell vas.

29 Al·lusió a les passions humanes i als pecats que son aniquilats durant les proves del noviciat, i serveixen a manera de terra ben abonada a on les “santes llavors” o les llavors de les virtuts transcendents poden germinar. Les virtuts, els talents o dons preexistents o **innats**, son considerats com adquirits en una existència anterior. El geni es, sense excepció, un talent o aptitud aportat d’una altre existència.

Tu, tu mateix t’has apartat dels objectes dels sentits; tu has viatjat per el “Camí de visió”, per el “Camí d’audició”, i et trobes amb la llum del Coneixement. Tu has arribat ja a l’estat de **Titikshâ** 30.

Oh Narjol, tu estàs salvat.

Saps tu, Conqueridor de pecats, que en quant un **Sowanî** 31 ha creuat el setè Camí, la Naturalesa sencera s’escriuix de joiós amor, i es sent subjugada. L’estrella argentina comunica amb el seu guspirejar la nova felicitat a les flors nocturnes; el rierol, amb el seu remoreig de les seves ones, transmet la noticia als rocs; els bramuls de les fosques ones de l’oceà li participen a les roques que la marea bat, cobrint-les d’escuma; les perfumades brises ho cantaran a les valls, i els majestuosos pins murmuraran misteriosament: “Ha aparegut un Mestre, un MESTRE DEL DIA” 32.

S’alça ara ell com blanca columna cap a l’Occident, i sobre el seu semblant el sol naixent del pensament etern escampa les seves primeres i més glorioses ones. La seva ment, semblant a un mar tranquil i sense vores, s’estén per l’espai sense límits. En la seva potent dreia té ell la vida i la mort.

30 **Titikshâ** és el cinquè estat del **Râja Ioga**, un estat de suprema indiferència amb subjecció, si fos necessari, al que s’anomena “goigs i sofriments per a tots”, però no reportant d’una impressió tal, ni plaer ni dolor; en una paraula, es arribar a ser física, intel·lectual i moralment indiferent o insensible, tant pel que fa al plaer com al dolor.

31 **Sowanî**, es el que practica el **Sowan**, el primer camí de **Dhyâna**, un **Srôtâpatti**.

32 “Dia” vol dir ací tot un Manvantara, un període de duració incalculable.

Sí, Ell és poderós. El poder vivent que ha quedat lliure en ell, aquell poder que es ELL MATEIX, pot enlairar el tabernacle de l’il·lusió per damunt dels deus, per damunt del gran Brahma i Indra. ¡Ara assolirà ell amb seguretat la seva gran recompensa!

No farà servir a cas els dons que aquesta li confereix, per al seu propi repòs i benaurança, les seves ben guanyades felicitat i glòria, ell, el vencedor de la gran Il·lusió?

¡No, de cap manera, oh tu, candidat a l’ocult saber de la Naturalesa! Si hom vol seguir les empremtes del sant **Tathâgata**, aquestos dons i poders no son pas per sí mateix.

Pretendràs potser posar una resclosa a les aigües nascudes en el Sumeru? **33**
Torceràs la corrent en el teu propi benefici, o la faràs retrocedir a la seva font primitiva,
al llarg de les summitats dels cicles?

33 La muntanya Merú, la sagrada muntanya dels Déus.

Si desitges tu que el doll del penosament guanyat coneixement, de la Saviesa nascuda del cel, sia d'aigües dolces i corrents, no has de permetre que es converteixin en fangosa bassa.

Sàpigues que si vols arribar a ser cooperador de **Amitâbha**, “l’Edat sense fi”, tens el deure, a manera dels **Bodhisattvas**---bessons **34**, difondre la llum adquirida, deus, des de tu mateix, canal de **Âlaya**, ser vessada en un altre regueró.

Sàpigues, **Narjol**, tu del Camí Secret : les seves fresques i pures aigües tenen que servir per endolcir les ones amargues de l’Oceà, aquell immens mar de dolors format de llàgrimes humanes.

¡Ah! Un cop hagi vingut a ser com l’estrella fixa en els més alts cels, des de les profunditats de l’espai aquell astre celeste i resplendent ha de brillar per a tots, menys per a tu mateix: dona llum a tots, però no la prenguis de ningú.

34 En el simbolisme búddhic del Nord, es diu de **Amitâbha** o “Espai sense límits” (**Parabrahman**), que te en el seu paradís dos **Bôdhisattves**, Kwan-shi-yin i Tashishi, que irradien constantment llum damunt els tres móns en els que varen viure, inclòs el nostre (vegis la nota següent), amb l’objecte de contribuir amb la dita llum (del coneixement) a l’Instrucció dels Ioguis, que salvaran homes a la vegada. La seva alta posició en el regne de **Amitâbha**, es deguda als actes de compassió portats a terme per ambdós, com tal Ioguis, quan vivien en la terra, diu l’al·legoria.

35 Aquests tres móns son els tres plans d’existències: terrenal, astral i espiritual.

¡Ah! En quant arribis a ser com la neu pura de les valls de les muntanyes, freda i insensible amb relació al tacte, càlida i protectora per la llavor que dorm profundament sota al seu sí..., aquesta es aquella neu que ha de rebre la gelada mossegadora les ratxes del nord, protegint així dels seus refilats i cruels dents la terra que guarda l’esperada collita, la collita que alimentarà al famolenc.

Condemnat per tu mateix a viure durant els esdevenidors **Kalpas** **36**, desaparebut per l’home i sense que t’ho agraeixin; incrustat a manera de pedra entre les altres moltes pedres que formen el “Mur protector” **37**, tal es el teu esdevenidor si passes per la setena porta. Construït per les mans de nombrosos Mestres de Compassió, aixecant amb els seus turments, cimentant amb la seva sang, protegeix a l’humanitat des de que l’home es home, escudant-lo contra noves misèries i sofriments molt més grans.

36 Cicles d’edats.

37 El “Mur Guardià” o “Mur de Protecció”. Segons s’ensenya, els acumulats esforços de llargues generacions de Ioguis, Sants i Adeptes, i especialment de **Nirmânakâyas**, han creat, per dir-ho així, a l’entorn de l’humanitat, un mur de protecció, que la defensa invisiblement de mals encara pitjors.

Amb tot i així, l'home no el veu, ni el pot percebre, ni voldrà escoltar la paraula de la Saviesa...perquè no el coneix.

Però tu ho has sentit, tu ho saps tot, oh tu d'ànima ansiosa i sincera...i tu has d'escollir. Per lo tant, atent encara una altre vegada.

En el Camí de **Sowan**, oh **Srôtâpatti 38**, tu estàs en seguretat. Sí, en aquell **Mârga 39** on no es troba més que tenebres el fatigat peregrí; on, esgarrapat per les espines i bardisses, les mans degoten sang i els peus son ferits per enhiestes i agudes pedres, i on **Mâra** esgrimeix les seves més poderoses armes, allà hi ha un gran guardó, immediatament més enllà.

Tranquil i impassible, llisca el peregrí seguint el corrent que condueix al **Nirvâna**. Sap ell que, quant més sagnin els peus, tant més net i purificat quedarà. Sap bé que, després de set naixements breus i passatgers, el **Nirvâna** serà seu...

Tal es el Camí d **Dhyâna**, el port del Iogui, la gloriosa meta anhelada per els **Srôtâpatti**.

38 Sowan i **Srôtâpatti**, son veus sinònims. Vegis la nota 31 de la pagina 41.
39 Mârga, "senda".

No es pas així quan ell ha creuat i guanyat la Senda **Aryahata 40**.

Allà el **Klesha 41** queda destruït per sempre, les arrels del **Tanha 42** estan arrancades. Però espera, deixeble...Una paraula encara. Pots tu aniquilar la COMPASSIÓ divina? La compassió no es un atribut. Es la Llei de les lleis, l'Harmonia eterna, el Jo de **Âlaya**; una essència universal i infinita, la llum de l'eterna Justícia i el concert de totes les coses, la llei de l'Amor perdurable.

Quant més t'identifiques amb ella, fonent el teu ésser en el seu ÉSSER, quant més s'uneixi la teva ànima amb allò que ES, tant més et convertiràs en COMPASSIÓ ABSOLUTA **43**.

Tal és la senda **Ârya**, la senda dels Buddhes de Perfecció.

40 Del sànscrit **Arhat** o **Arhan**.
41 Klesha és l'amor al plaer o a la fruïció mundanals dolents o bons.
42 Tanha, la voluntat de viure, que és la causa del renaixement.
43 Aquesta "compassió" no ha de ser considerada sota la mateixa llum que "Déu, l'amor diví" dels teistes. La compassió figura aquí com una llei abstracta i impersonal, i llur naturalesa sent l'harmonia absoluta, es posada en confusió per la discòrdia, el sofriment i el pecat.

Per una altre banda, quin es el significat dels rotllos de l'Esriptura sagrada, que et fan dir les següents paraules?:

"¡OM! Jo crec que no tots els **Arhats** aconsegueixen la dolça fruïció de la senda **Nirvânica**".

“¡OM! Jo crec que no tots els Buddhes **44** entren en el **Nirvâna - Dharma**” **45**.

“Sí; en la Senda **Ârya** tu ets ja un **Srôtâpatti**; ets un **Bodhisattva** **46**. El corrent està ja creuat. Veritat es que tu tens dret a la vestimenta **Dharmakâya** **47**; però el **Sambhogakâya** **47** es més gran que el **Nirvânic** i més gran encara es el **Nirmânakâya**, el Buddha de Compassió” **47**.

44 En la fraseologia búddhica del Nord, tots els grans **Arhats**, Adeptes i Sants, son anomenats Buddhes.

45 **Thegpa Chenpoido**, “**Mahâyâna Sutra**”. Invocacions als Buddhes de Compassió”, Primera Part, IV.

46 El **Bodhisattva**, en l'ordre jeràrquic, es inferior al “Buddha perfecte”. En el llenguatge esotèric es confon molt aquests dos termes. Tot i així, l'innat i just sentiment popular, per raó de semblant sacrifici de sí mateix, ha col·locat, en la seva respectuosa estimació, al **Bodhisattva** en el lloc més eminent que al Buddha.

47 El mateix sentiment de veneració popular, fa dir Buddhes de Compassió a aquells **Bodhisattvas** que, havent assolit el rang de **Arhat** (es a dir, que han creuat la Senda quarta o setena), refusen passar a l'altre vora”, doncs no estaria en el seu poder l'ajuda a l'humanitat, en lo poc que el **Karma** permet. S'estimen ells restar invisibles (en Esperit, diguem-ho així), en el món, i contribuir a la salvació dels homes exercint sobre ells la seva influència per que segueixin la bona Llei, o el que es el mateix, guiant-los per la senda de la Justícia. Constitueix una part del Buddhisme exotèric del Nord el venerar com Sants a tots aquests grans personatges, i encara dirigir-los oracions, com fan els grecs i els catòlics, amb els seus sants i patrons; per una altra part, els ensenyaments esotèrics no estan a favor de semblant cosa. Hi ha una gran diferència entre ambdós ensenyaments. El laic exotèric en prou feines coneix el veritable significat de la paraula **Nirmânakâya**, i d'aquí la confusió i les poc satisfactòries explicacions dels orientalistes. Per exemple: Schlagnitweit creu que el cos **Nirmânakâya** vol dir forma física adoptada per els Buddhes quan s'encarnen en la terra, “ el menys sublim dels seus terranals impediments” (Vegis “**El Buddhismo en el Tibet**”), i pren peu d'ell per donar una interpretació enterament falsa de l'assumpte. La veritable ensenyança es com segueix:

Els tres cossos o formes Búddhiques son anomenats: 1er., **Nirmânakâya**; 2on., **Sambhogakâya**, i 3er., **Dharmakâya**. El primer es aquella forma etèria que adoptaria un en el moment en que, abandonant el seu cos físic, apareix-se en el seu cos astral, posseint a demés, tot el coneixement d'un Adepte. El **Bodhisattva** va desenvolupant aquesta forma en sí mateix, a mesura que avança en la Senda. Havent assolit la meta i refusat la fruïció de la recompensa, continua en la terra com Adepte; i quan mor, en lloc d'anar al **Nirvâna**, roman en aquell cos gloriós que ha teixit per a sí mateix, invisible per a l'humanitat no iniciada, per vetllar per ella i protegir-la.

Sambhogakâya (literalment, “Cos de Compensació”), es el mateix, però amb brillantor addicional de “tres perfeccions”, una de les quals es la completa oblació de tot quant afecta a la terra.

El **Dharmakâya** es el cos d'un Buddha complert, es a dir, no es cos, de cap manera, es tant sols una bufada ideal; la Consciència abismada en la Consciència Universal, o L'Ànima lliure de tot atribut. Una vegada **Dharmakâya**, l'Adepte o Buddha, abandona darrera de sí tota relació possible amb aquesta terra, i encara tot pensament en ella lligat.

Així es que, per poder auxiliar a l'humanitat, l'Adepte que ha guanyat el dret al **Nirvâna**, “renuncia al **Dharmakâya**”, segons la fraseologia mística; no conserva del **Sambhogakâya** altre cosa que el gran i complet coneixement, i roman en el seu cos **Nirmânakâya**. L'escola esotèrica ensenya que Gautama Buddha, amb alguns dels seus **Arhats**, es un **Nirmânakâya** d'aquest gènere, i que no s'en coneix cap que sigui més elevat que ell, per raó de la seva gran renúncia i sacrifici pel bé de l'humanitat.

Ara inclina el cap, i escolta, i escolta atentament, oh **Bodhisattva**; parla la Compassió i diu: “Pot haver-hi benaurança quan tot lo que viu ha de sofrir? Et salvaràs tu, i sentiràs gemegar al mon sencer?”

Has sentit ja el que s'ha dit.

Arribaràs al setè esglaó, i creuaràs la porta del coneixement final, però serà tant sols per casar-te amb el dolor: si desitges tu ser Tathâgata, segueix les empremtes del teu predecessor, mostra't ple d'abnegació fins a la fi interminable.

Estàs ja il·luminat. Escull el teu camí.

Contempla la suau llum que inunda el cel d'Orient. Els cels i la terra entonant junts himnes de lloança. I dels quàdruples Poders manifestats, s'eleva un cant d'amor, així del Foc flamífer, com de l'Aigua fluent, i així de la Terra de suau perfum, com de l'Aire impetuós.

¡Escolta!...Des de el vèrtex profund i insondable d'aquella àurea llum en que es banya el Vencedor, s'enlaira la inarticulada veu de la NATURALESA SENCERA pregonant amb mil accents:

ALEGREU-VOS, HOMES DE MYALBA 48.

UN PEREGRÍ HA TORNAT “DE L'ALTRE RIBA”.

HA NASCUT UN NOU ARHAN...49

PAU A TOTS ELS ÉSSERS 50.

48 Myalba es la nostra terra, pròpiament anomenada “infern”, i el més gran de tots els inferns, per l'escola esotèrica. La doctrina esotèrica no coneix més infern, o lloc de càstig, que una terra o un planeta habitat per homes. L'Avîchî es un estat i no pas una localitat.

49 Això vol dir que ha nascut un nou i addicional Salvador de l'humanitat, que conduirà als homes al Nirvâna final, després d'acabar el cicle de la vida.

50 Aquesta es una de les variants de la formula amb que sempre conclou cada tractat, invocació o instrucció. “Pau a tots els éssers”, “Benediccions sobre tot quan viu”, etc.

ÍNDEX

<i>PREFACI</i>	2
FRAGMENT PRIMER LA VEU DEL SILENCI.....	4
FRAGMENT SEGON ELS DOS CAMINS.....	17
FRAGMENT TERCER ELS SET PORTALS.....	30